

NUMMER **4** 1975

Ur innehållet:

**STÅR VI UNDER BEVAKNING
AV ETT AVANCERAT SYSTEM ROBOTAR?
VALLEES TYPLÄRA I DETTA NUMMER**

**MAN MED MÄRKLIGA FÖRMÅGOR
UFONAUTERNAS KONTAKT PÅ JORDEN**

**LEDANDE MILITÄRER ÖVERRASKANDE
FRISPRÅKIGA I UFO-FRÅGOR**

*Rymdstenen Ikaros, som en gång kommer att kol-
lidera med Jorden.
Mer om rymdens vagabonder på sidan 3.*

SER MAN UFO PÅ RADAR?

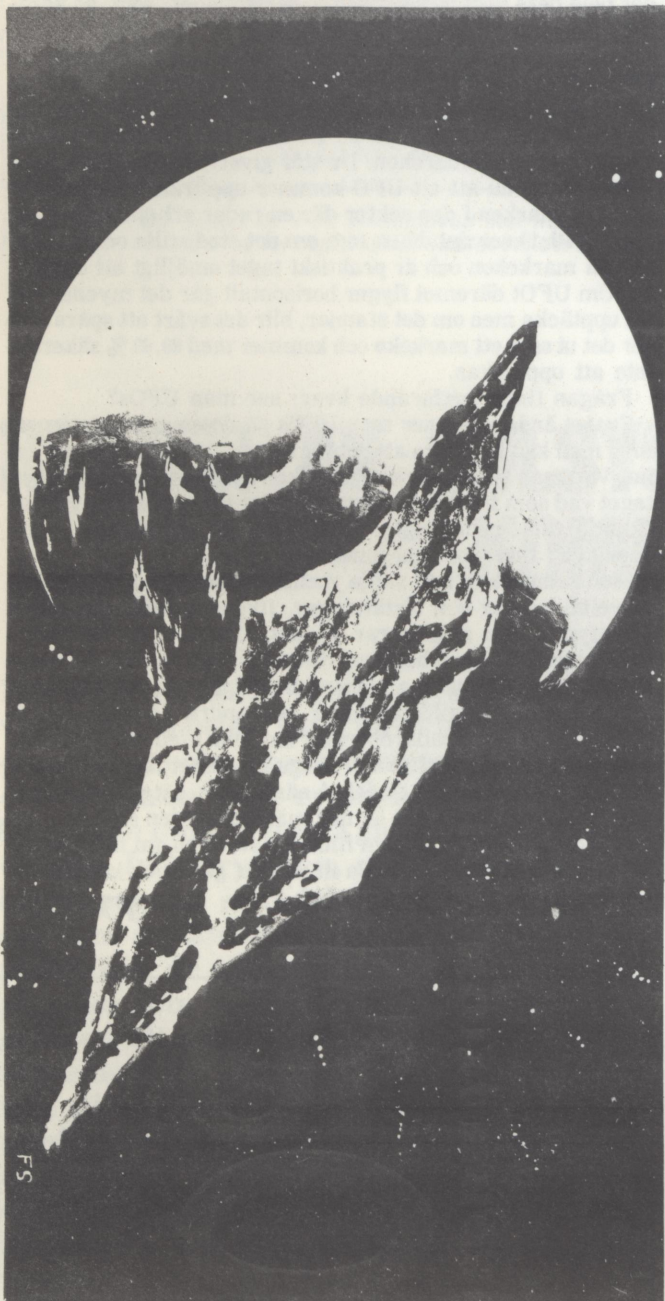
Diskussioner om UFO:s vara eller icke vara går ibland höga i press, radio och TV. Rymdkändisskribenter uttalar sig den ena gången för UFOs existens bara för att sedan påstå, att UFO helt enkelt inte kan finnas. Den som läser sådant känner sig helt förvirrad, men skribenten ser inte till detta utan endast till möjligheten att tjäna pengar, och då måste han variera sig för att hans alster skall säljas. Många goda idéer har på detta sätt offrats på penningens altare, allt för att tillfredsställa lättsinniga skribenters penninghunger.

När man sedan försöker bevisa det ena eller det andra, ja, då hugger man till med vår teknologis hjälpmedel, precis som om den skulle vara fulländad och kunna ge svar på all världens problem! De är ju tvärt om så att vår teknologis uppfinningar är mycket begränsade och därtill destruktiva.

Att ta detta som utgångsbas i fråga om andra civilisationer är inte endast dumt utan också helt huvudlöst. Skall vi utgå från någonting, måste vi förutsätta att **ALLT ÄR MÖJLIGT**. Detta borde varje individ förstå! Om inte våra förfäder hade gjort detta skulle vi inte haft några flygplan t ex.

På tal om *möjligheter* har radar påtalats som en sådan för att spåra UFO. Den har också använts för att bortförklara UFOs. Visst går det bra! — Det utgör ytterligare bevis på de brister vår teknologi kan uppvisa.

Det är kanske på plats att nämna något om vad en radar är och hur den fungerar. En radar består av fyra huvudkomponenter: sändare, mottagare, antenn och indikator (katodstrålerör) benämnd PPI med engelsk förkortning. Sändaren sänder via antenn ut pulser av varierande frekvens. Beroende på användningsområde varierar dessa mellan 3 cm och c:a 1 meters våglängd. Dessa pulser studsar tillbaka, om de träffar ett fast föremål och fångas upp av antennen och förs via en omkopplingsanordning in i mottagaren. Från mottagaren går de till ett PPI där man visuellt kan avläsa den från sändaren utsända och genom mottagaren via föremålet åter-

UFO-INFORMATION

NUMMER 4 1975 • ÅRGÅNG 7

Tidskrift för aktuella UFO-händelser
och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen
UFO-Sverige
Utkommer med 6 nr/år

Redaktionens adress:

Lagmansberga Brunnsgränd, 596 00 Skänninge

I REDAKTIONEN

Olle Öhman — Bevakning av utländska publikationer.
Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel 013/17 22 68

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga,
Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg.

LAY-OUT

Olow Petersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142/440 30

UFO-INFORMATION

Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonzon. 42 kronor helår.

- ☐ UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning mm — sker ideellt och oavlönat.
- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-INTRESSERADE.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: "Olle Öhman, Box 75, 430 30 Frillesås" eller "UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3".

reflekterade pulsen. Då man känner hastigheten på den ut-sända pulsen har man bara att dela den förflutna tiden med två för att få avståndet till föremålet.

Var använder man nu denna underbara uppfinning? Som vanligt är det i första hand krigsmakten som använder sig av radar. Det är också denna som utvecklat radarn till vad den är idag. Inom försvaret användes den som flygburen siktes-, spanings- och navigationsradar. Som marinradar användes den på liknande sätt. Vi har också ett markbaserat radarbevakningssystem med uppgift att bevaka vårt luftrum.

Då det gäller UFO torde det markbaserade bevakningssystemet vara av största intresse, även om givetvis ett flygplans spaningsradar också vara intressant. Men då flygplan endast kortare perioder är i aktion, är sannolikheten störst att det markbaserade, dygnet runt bemannade radarsystemet skall upptäcka UFOs.

Ser man nu UFOs på våra PPI runt om i landet? Gör man det inte, vilket hävdas av försvaret, är det nog dags att byta ut, antingen operatörerna eller också utrustningen, eller kanske rent av bådadera! Varje radarantenn i den kedja av radarstationer som täcker vårt land har en viss sektor i sidled och höjddled som den bevakar. På radar-PPI:t kan man se allt som sker inom denna sektor. Vidare är stationen via ett datasystem sammankopplad med övriga, liknande stationer i landet, vilket gör att man på så sätt kan följa ett föremål under hela dess färd på samtliga radarstationer, som är kopplade till systemet.

Nu kan ju tyckas, att det inte bör finnas någon chans för ett UFO att smita förbi. Som alltid finns det dock luckor på PPI:t. Allt finns där, men det kanske inte går att se! Förklaringen är den, att man på PPI:t även ser marken runtomkring i form av radarekon. De står givetvis stilla på samma plats. Antag nu att ett UFO kommer uppifrån och går rakt ned mot marken i den sektor där en radar arbetar. På skärmen (PPI:t) ser det då ut som om det stod stilla och det liknar då markekon och är praktiskt taget omöjligt att upptäcka. Om UFO:t däremot flyger horisontalt går det mycket lätt att upptäcka men om det stannar, blir det svårt att spåra. Då ser det ut som ett markeko och kommer med 99,99 % säkerhet inte att upptäckas.

Frågan finns fortfarande kvar: ser man UFOs?

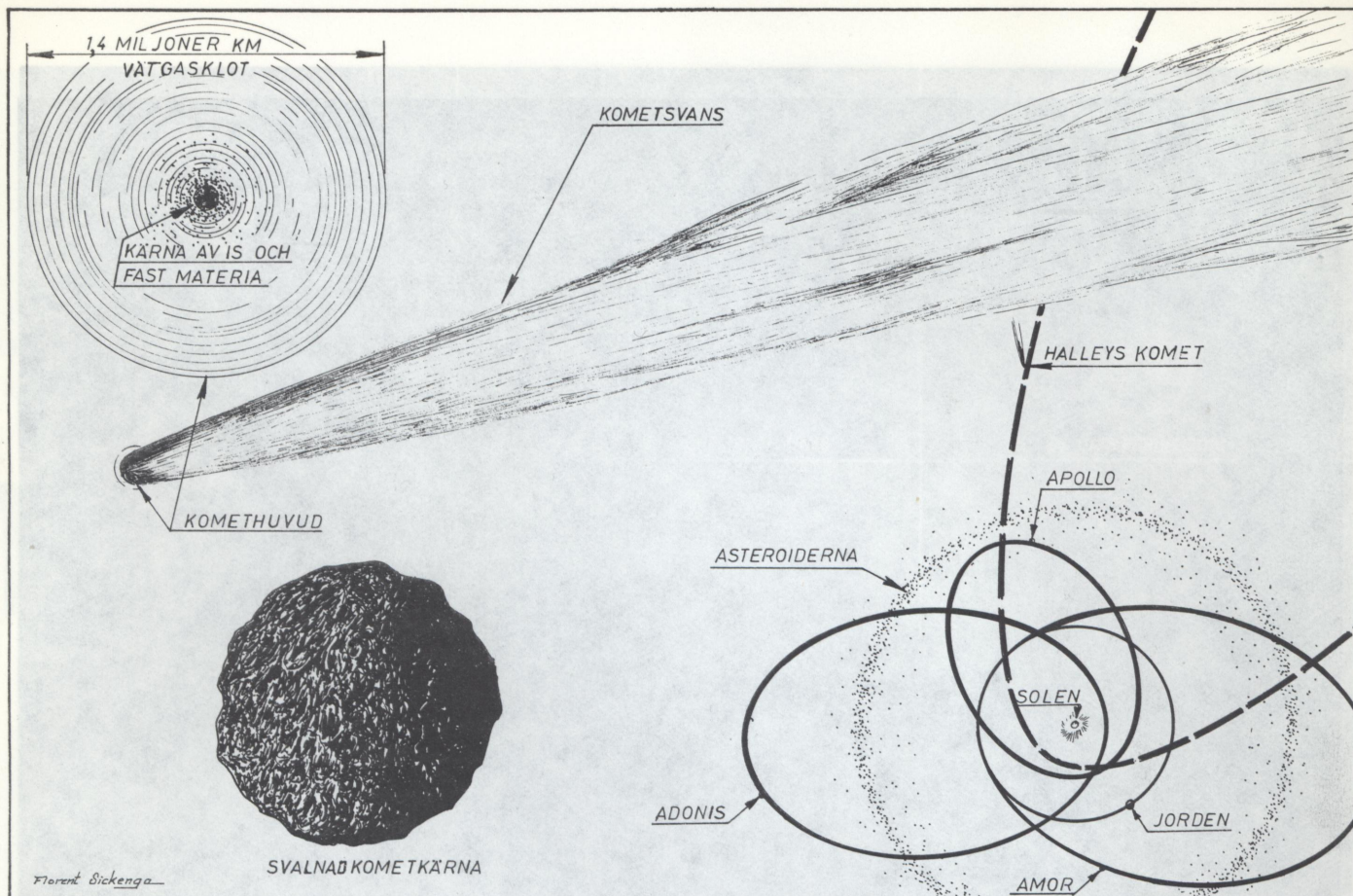
Svaret är ja, visst ser man UFOs på dessa radarstationer, men man kan inte säga att det rör sig om UFOs, flygande tefat. Vad man ser är oförklarliga ekon som kan vara praktiskt taget vad som helst från flygande tefat till elektriska virvlar (klotblixar); radaränglar som beror på luftlagrens lägesändringar (sker på morgonen).

Men radarn kan inte skilja mellan radaränglar, elektriska virvelbildningar och förtätningar, flygande tefat och annat "flygtyg". Den registrerar endast. Operatören vid PPI:t skall själv döma och bedöma vilket i många fall är ett hopplöst företag. Chanserna att verkliga flygande tefat smyger sig in bland energiförtätningar och andra konstigheter är ganska stora. Som radaroperatör har man liten möjlighet att avgöra vad det egentligen är fråga om. Eget flyg kan kollas och uteslutas, men det är också nästan allt. Lita därför inte helt på radar! Trots allt är nog människan den som är mest lämpad att avgöra vad som finns att se, även om många psykologiska faktorer kan spela in när det gäller en korrekt bedömning.

JONZON

VYKORT

Ett vykort med UFO-Sveriges emblem samt en karta utvisande centralgruppens geografiska läge har framtagits och kan tillhandahållas för en kostnad av 10 kronor per 10 stycken.

Teckningen visar överst till v ett komethuvud sett framifrån och omgiven av gas. Därunder en ihopkrympen svalnad kometkärna. Till h nederst ses banorna för några välkända planetoider som man har räknat ut är kometrester.

RESTER AV SOLSYSTEMETS SKAPELSE: KOMETERNA

Det ofattbart stora rymdhavet, som omfattar vidderna utanför vårt jordklot, de andra planeterna och solen, vår vintergata och alla andra galaxer samt rymden däremellan, är långtifrån tomt. Våldiga gasmoln och annan materia fyller rymden, material som innehåller samma grundelement och byggstenar som användes för att skapa liv på vår planet och de miljarder och åter miljarder planeter som är befolkade i vår och andra galaxer. Då vårt solsystem skapades ur ett urgasmoln för miljarder år sedan, formades inte all materia till de välkända himlakropparna, solen, de nio planeterna och en massa smågrus. Rester av gasmolnet formade självt små sfäriska gasmoln, oftast med en kärna av is och fasta partiklar. De blev kometer.

Miljarder kometer återfinns i utkanten av vårt solsystem som små runda, iskalla gasmoln utan svans, vilken de endast får när en av dem av någon anledning närmar sig vår egen stjärna, solen. Kometer är märkliga himlakroppar som rymdforskningen alltmer börjar intressera sig för, därför att de kan ge svar på födelsetiden för vårt solsystem. De är bärare av information vi inte kan få på jorden eller från någon av de andra planeterna!

Vad vi själva här på jorden brukar se av kometer är den av solen upplysta, flera miljoner kilometer långa svansen. Men den är faktiskt inte så imponerande stor, jämfört med det kolossala vätegasklot som omger den. Själva komethuvudet är redan omgivet av ett inre tätare gasklot, större än vår egen sol. Professor Jacques Blamont vid Parisobservatoriet har gjort mätningar med instrument ombord på en satellit, som bl a riktades mot Bennet-

Ett vackert komethuvud nära solen. Svansen ses till höger.

kometen. Vad man då upptäckte var mycket överraskande: kometens huvud och svans var omgivna av ett vätgasmoln vars diameter uppmättes till ca 15 miljoner kilometer. Detta är mer än nio gånger mer än diametern på vår egen sol, eller ca 39 gånger avståndet jorden—månen!

Tunguska-explosionen var kometfall

Redan tidigare hade forskare från Wisconsinuniversitetet i USA med rymdinstrument upptäckt att en komets huvud också är omgiven av ett inre, glödande gasklot. Kometen Tago Sato Kosaka, upptäckt av tre japaner, hade ett sådant klot, med en diameter ungefär lika stor som vår sol. Kometens verkliga utseende hade man aldrig kunnat observera från jorden, därför att atmosfären absorberar all slags strålning. I centrum för det solstora klotet finns en kärna av fasta partiklar och frusna gaser. Svansen uppstår genom att solvinden tvingar en del av det genom värmen starkt utvidgade gasklotet bort i rymden.

Kometerna cirklar i elliptiska banor runt solen. Än är de vid solsystemets utkant, än i solens närhet. För varje gång en komet passerar nära solen får den en svans, men förlorar vid varje passage också en liten del av sin egen massa. Efter många sådana turer förbi solen, finns till slut ingenting kvar av kometsens gaser, och kärnan av fasta partiklar har krympt till en liten rymdsten av högst några kilometers diameter.

Vetenskapsmän har räknat ut att många av de småplaneter, s k asteroider eller planetoider, vilka ibland flyger förbi jorden på nära håll, faktiskt en gång har varit kometer. Inte alltid flyger de förbi jorden: den 30 juni 1908 störtade ett rymdobjekt ned i skogarna vid Tunguskafloden i Sibirien. Nedslaget var så kraftigt att träd på 50 kilometers avstånd knäcktes som tändstickor. På 150 km håll krossades fönsterrutor av tryckvågen och ända borta i England visade barometrarna kraftiga lufttrycksförändringar. Lyckligtvis slog föremålet ned i helt obefolkade trakter. En rysk

vetenskaplig expedition, som studerade nedslagsplatsen 1960, kunde fastslå att det måste ha rört sig om ett litet komethuvud som kolliderade med jorden! Tre färdvägar finns för kometer . . .

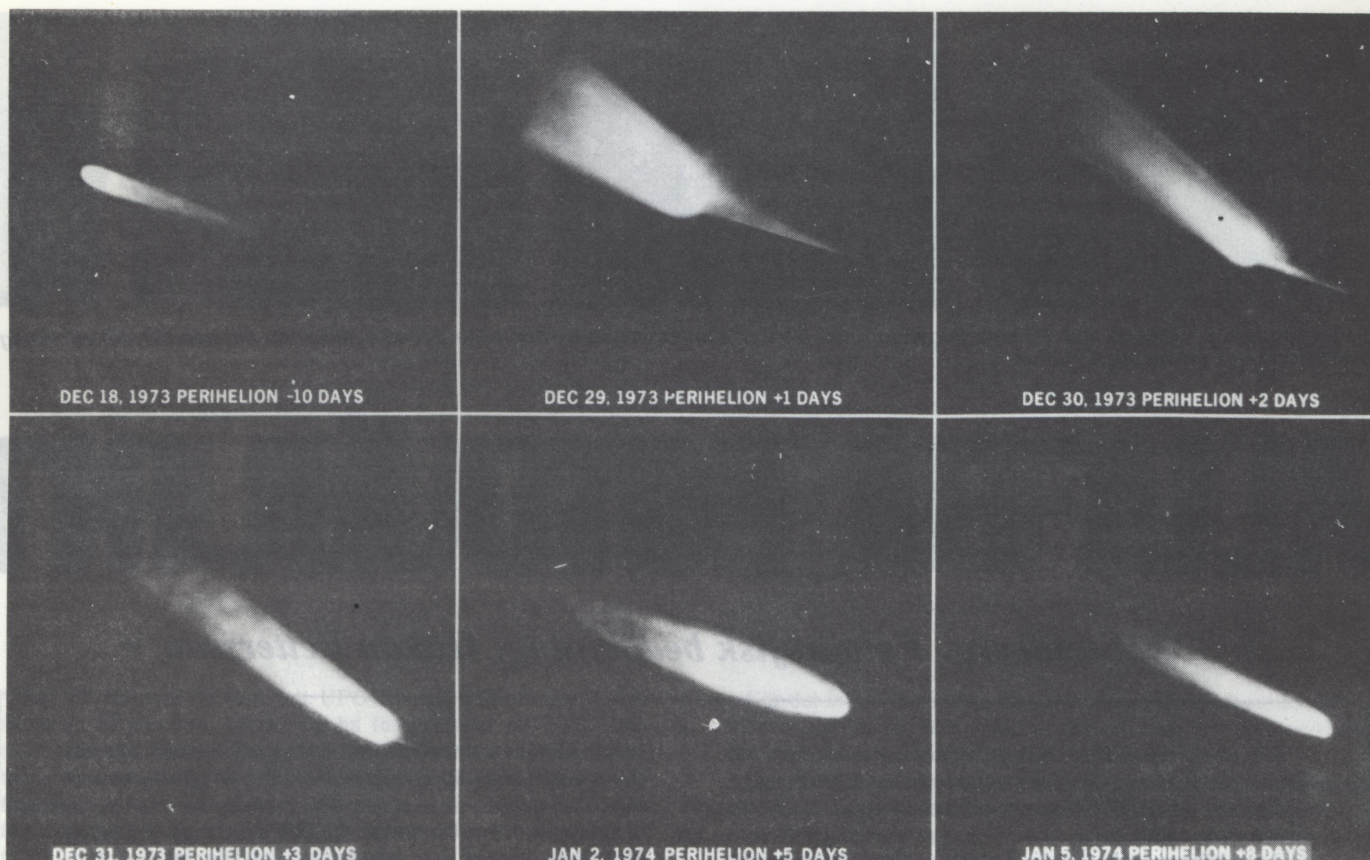
Kometerna, de isiga bollarna som består av grus, is och snö och är omgivna av frusna gaser, lämnar sällan sin eviga bana runt solen i utkanten av vårt solsystem. Det händer emellertid ibland, att en komet lämnar sin kalla värld långt bortom solen. Den får en knuff och börjar röra sig i riktning mot solen. Så småningom kommer den i dess närhet, svänger runt den och försvinner igen ut i rymden. Men inte alla kometer gör det.

Det finns två färdvägar för kometer. 1. En del svänger förbi solen och försvinner för alltid ut i rymden. 2. Andra svänger förbi solen men återkommer igen. Det finns kometer som återkommer efter bara några år. Andra tar god tid på sig och återkommer t ex vart tionde år eller vart sjuttiosjätte år. Det gör Halleys komet, som senast sågs 1910 och återkommer 1986.

Miljoner stjärnfall per dygn

Om vi följer en komet med på resan från sin isiga värld till solen och tillbaka blir det ungefär så här: när vår komet på grund av en "knuff" (genom påverkan av en annan eller andra himlakroppars kraftfält), börjar röra sig in mot solsystemet, dras den allt snabbare mot solen, rättare sagt faller mot solen. Den värms upp och de frusna gaserna runt komethuvudet börjar smälta och bli gaser. De formar nu ett klot av gas som växer snabbt ju mer kometen närmar sig solen.

Nu förhåller det sig så, att solen inte enbart utsänder ljus och värme utan också något man kallar för solvind. Denna påverkar gasklotet runt kometen och trycker en del av det bakåt ju mer den närmar sig solen. Kometsvansen växer allt längre och är vänd från solen, men ändå inte alltid rakt motsatt, eftersom den även påverkas av planeternas kraftfält. Närmast solen förlorar kometen en del av sin massa, beräknad till ca 0,1 procent.

Bildsekvensen här visar den omtalade kometen Kohoutek när den var närmast solen. Överst till v den 18 december 1973, i mitten den 29 dec, till h den 30 dec. Nedersta raden: till v den 31 dec, i mitten den 2 januari 1974 och till h den 5 januari.

Efter sitt heta besök vid vår livgivande stjärna fortsätter kometen ut i rymden igen. Det blir allt kallare, och det blåser mindre solvind för varje år eller dag som går. Därför krymper den och samlar allt mindre gas i svansen. Gaserna börja åter frysa till fast form, och av det vackra kometskådespelet återstår nu endast en liten isig boll, en smutsig snöboll av jätteformat!

Varje år krockar jorden med två miljoner ton sten, mest kometgrus! När natthimlen är klar kan man se ständiga rymdkrockar mellan knappnålshuvudstora sandkorn och uppåt i storlek. Krockarna visar sig oftast som hastigt förbipasserande tunna, ljusa streck, synliga för ögat under bråkdel av en sekund. En uppmärksam observatör kan se mellan fyra och åtta sådana stjärnfall (meteoror, kroppar som brinner upp i atmosfären) varje timme.

Runt om på jorden kan man med blotta ögat se flera miljoner stjärnfall per dygn. Mycket sällan kan man beskåda större rymdstenars kamp för att överleva friktionen mot jordatmosfären. Deras ljusstyrka kan vara större än stjärnornas sett från jorden, och man kallar dem då bolider eller eldkulor. De lämnar i regel ett svansliknande ljusspår efter sig och lyckas ofta klara den heta färdan ned till jorden. Under nedfärden får de en allt lägre hastighet och försvinner plötsligt med en kraftig explosion, en ljudbang, då de passerar ljudhastigheten neråt, för att kort därpå falla ned till jorden som meteoriter.

Jorden ärrig efter alla nedslag . . .

En av de hittills märkligaste meteoriterna är det mer än 2000 kg tunga, svartbrända stenfragment som den 8 februari 1969 landade på högplatån Hidalgo del Parall i norra Mexiko. Meteoritens ålder, fastställd med hjälp av isotopanalys, överträffar den äldsta jordmateria man känner till, ja, även den månmaterial som astronauterna tog med från sina landningsplatser vid apolloexpeditionerna. Det är därför man förmodar, att de flesta meteoriter är rester av kometer.

Hittills känner man till ett fyrtiotal meteoriter som väger mer än 1000 kilo. De flesta väger dock bara några få kilo, vilket är en bråkdel av den vikt de hade, innan de kolliderade med jordens atmosfär. Den tyngsta meteoriten finns vid Heba i Sydafrika. Vikt: 60 000 kilo.

Som sagt, kometerna, rymdens gasfyllda jättar, är till stor del ansvariga för många vackra stjärnfall. Astronomerna har räknat ut, att många med jämna mellanrum återkommande stjärnfall är rester från gamla kometer som delvis passerar genom jordatmosfären och brinner upp i den.

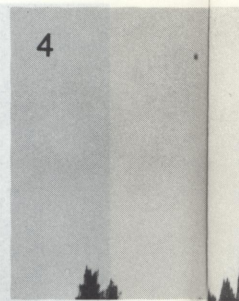
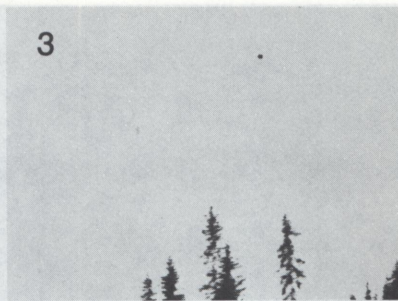
Inte alla kometrester är små och obetydliga och brinner upp. Den ryska minikometen som slog ned vid Tunguska är ett exempel härpå. Ett annat är de vid Pultusk i Polen år 1869 nedstörtade kometresterna, då mer än etthundratusen meteoritstenar slog ned. Lyckligtvis är det ovanligt att stora föremål från rymden stöter ihop med jorden. Men ärrer efter sådana kollisioner finns ändå på många platser på jorden.

De mest kända nedslagskratrarna är Barringerkratern i Arizona, där någon gång i forntiden en 15 miljoner ton tung järnmeteorit slog ned, samt den 800 meter stora Wolf-Creek-kratern i Australien och Vredefort-ringen i Sydafrika, som har en diameter av 42 kilometer.

Helt säkra på att aldrig mer få några sammanstötningar kan vi förstås inte vara. Den 30 oktober 1937 passerade planetoiden Hermes jorden på "nära" håll, bara något mer än dubbla avståndet till månen. Hermes är tusen meter lång och inte klotrund, med en vikt på ca tre miljarder ton. Dess bana för den närmare jorden och en gång i framtiden kommer vi att kollidera med den.

Den 20 juli 1968 skar planetoiden Ikaros jordens bana, men missade tursamt nog vår planet. Ikaros är nämligen 7 800 gånger större än den meteorit som slog en 170 meter djup och 1,2 kilometer bred krater i Arizona . . . Största delen av jordytan täcks av hav, kanske slipper vi undan och de flesta rymdstenbumlingarna kommer att ramla i havet!

Florent Sickenga

Dessa fotografier påstods visa ett äkta flygande tefat. Men en uppförstoring av den sista bilden avslöjar att det handlar om ett vanligt kastrullock som kastats upp i luften.

ALLT PÅ FOTO ÄR INTE

— J.O. Sundberg. Fotografisk bedömning: Håkan Pettersson —

För en tid sedan fick UFO-Informationens redaktion i Motala en serie fotografier från redaktören för UFO-Sveriges utländska tidning, UFO-Sweden Special Report, Lars Nilsson i Östersund.

Lars Nilsson hade fått de sju fotografierna från en man, som påstod att de föreställde ett UFO han fotograferat över ett skogsparti.

Några fototekniska fakta hade mannen inte lämnat, inte

heller ville han framträda offentligt och berätta om sitt möte med UFOt. Han vidhöll dock, att fotografierna var äkta.

Fotoserien överlämnades till UFO-Sveriges fotograf, Håkan Pettersson, som omedelbart inledde den sedvanliga proceduren — han granskade fotoserien lika minutiöst som han gjort med alla tidigare fotografier som lämnats till UFO-Sverige och som påståtts föreställa "flygande tefat".

Detta är en 10 ggrs uppförstoring av bild nr 7.

5

6

7

"FLYGANDE TEFAT"!

Jag vill därmed ha sagt, att UFO-Sverige ställer sig mycket skeptisk till alla som påstår sig ha fotograferat ett UFO. Den ovan nämnda, sedvanliga proceduren innebär att inlämnade fotografier som påstås föreställa UFOs, minutiöst granskas av de fotoexperter, som står till vårt förfogande. Anser sedan dessa, att förfalskning inte föreligger utfrågas ändå observatören/fotografen tills vi är nöjda med hans redogörelse, och tills vi i detalj kunnat kontrollera att den överensstämmer med fotot eller fotografierna.

I det ovan relaterade fallet misstänkte vi starkt, att fotografen från Östersund, bluffade. Det sjunde fotografiet var för bra, och hade dessutom stor likhet med ett vanligt kastrullock!

Vilket det också visade sig vara! I en analysrapport av fotoserien skriver Håkan Pettersson:

— Av de 7 fotografierna går att utläsa, att de är tagna med en systemkamera, som förmodligen varit försedd med två olika objektiv. Filmen som är ganska snabb, heter Tri-X, 27 Din 400 ASA.

— Bild 1—6 har tagits med en ganska kort brännvidd, cirka 50 mm. Bild 7 med något längre brännvidd, cirka 135 mm.

— Beträffande bilderna 4, 5 och 6 har de mycket sämre skärpa än de övriga. Det beror på att dessa är tagna på längre slutartider, då det är ytterst viktigt att man är stadig på handen.

— Bild 7 blev för oss det slutgiltiga beviset. Den är lite för skarp för att det inte skulle synas att det i verkligheten är ett kastrullock som fotograferats.

Bild nummer 8 är reproducerad från bild nummer 7 och uppförstorad 10 gånger, och på den ser man tydligt att bluffen har spruckit.

När observatören/fotografen i Östersund fick kännedom om UFO-Sveriges noggranna analys av fotoserien, föll han till föga och erkände att han inte fotograferat ett UFO utan ett kastrullock, som han flera gånger kastat upp i luften.

Falska UFO-fotos lätta att avslöja

Världen över finns idag hundratals, ja kanske tusentals, fotografier som sägs föreställa "flygande tefat" från yttre rymden. Men många av dem har säkert åstadkommits av personer som sökt egen vinning, publicitet och uppmärksamhet.

Dessa personer vet förmodligen inte hur mycket de skadar den seriösa UFO-forskningen, och inte heller att det idag finns nästan hundra procentiga chanser att avslöja dem som de enkla bedrägare de är.

Det finns många sätt att tillverka till synes äkta UFO-fotografier. Jag skall här visa de vanligaste sätten, och jag vill samtidigt varna dem som eventuellt tänker göra förfälskade UFO-bilder.

Gör det inte! Den som avslöjas kommer för all framtid att betraktas som en mycket opålitlig person, som inte är önskvärd i Riksorganisationen UFO-Sverige.

Det vanligaste sättet är att kasta upp ett föremål, en askkopp, ett burklock, ett kaffefat eller annat runt föremål. I USA analyserades för några år sedan en serie fotografier, som påstods föreställa "ett diskusformat UFO som kom farande över trädtopparna". En delförstoring visade senare att "UFOt" var en navkapsel. Dessutom framträdde ett FORD-märke tydligt!

Ett annat sätt att förfälska UFO-foton är att klistra fast ett utklippt "diskusformat" föremål på kameralinsen, och sedan höja kameran mot himlen. Metoden är emellertid lätt att avslöja med hjälp av kornigheten i filmen.

Ett tredje sätt, som bl.a. praktiserats av den unge Alex Birch i England och som helt nyligen avslöjades av honom själv i ett TV-program, är att måla "UFOs" på fönsterrutan och sedan fotografera dem. Metoden är svår att avslöja, men det kan göras om man har kvalificerad fotoexpertis till sitt förfogande.

Andra sätt att försöka föra de seriösa ufologerna bakom ljuset är att fotografera gatlampor i dålig belysning, att ställa in kameran med dålig skärpa och att fotografera fyrverkeripjäser.

Flygande tefat över Antarktis bedömt som äkta!

Den 4 december 1969 evakuerade ett argentinskt krigsfartyg befolkningen från ön Deception i Antarktis, sedan ön skakats av en serie starka vulkanutbrott. Som åskådare fanns också något annat på plats — ett UFO!

UFOt fotograferades och har nyligen officiellt tillkännagivits, samtidigt som det frisläppts av kommendörkapten Palma i argentinska flygvapnet.

Fotot är ett av de få som bedömts som äkta!

Den 29 juli 1952 passerade ett lysande UFO klockan 16.30 över staden Passiac i New Jersey, USA.

Detta påstod herr George Stock, som med sin laddkamera lyckades ta fem fotografier av det mystiska föremålet.

Stock befann sig på baksidan av sitt hus, då det tefatsformade föremålet sakta kom glidande över staden.

Fotoserien har under årens lopp underkastats noggranna analyser, men så vitt man kunnat få fram rör det sig faktiskt om en serie äkta UFO-foton! De har betraktats som en av de bästa fotoserierna i världen, och på senare år har andra observatörer/fotografer presenterat bilder som nästan varit identiska med dem som George Stock tog den 29 juli 1952!

MANNEN SOM DIRIGERAR STORMAR DIT HAN VILL FICK PK-KRAFT FRÅN KOSMOS

Har människor på andra planeter meddelat sig med jordens befolkning? Och har vi ignorerat dessa meddelanden? Kontrollerar ufonauternas underrättelsetjänst vårt väder, vår civilisation och våra liv med sin fantastiskt avancerade vetenskap? Har en människa, Ted Owens, verkligen valts ut för att vidarebefordra varningar och spådomar? Har vi en "talesman" för UFOs mitt ibland oss? Svaret på frågorna ges i denna artikel som berättar om det märkligaste "kontaktfallet" i världen!

Ett brev till USA:s förre president Richard Nixon, daterat den 30 juli, 1969 löd:

"ufonauternas underrättelsetjänst har för mig berättat, att en komplot mot Er förbereds. Komploten är noggrant planerad. Den går ut på att kidnappa Er från Ert residens i Key Biscayne i Florida. Gangsterna (Kubanerna) vet, att Ni är väl bevakad, men de tänker slå till på natten, och de kommer sjövägen med snabba båtar, med en kommandostyrka på mellan 50 och 100 man".

Brevet var undertecknat:

Ted Owens, PK-mannen.

Tre veckor senare, den 24 augusti 1969 slog den amerikanska tidningen Miami Herald upp följande nyhet:

KUBANSK SPIONSAMMANSVÄRJNING HINDRAR UTSIKTERNA FÖR FÖRNYADE FÖRBINDELSER MELLAN USA OCH KUBA.

"Enligt säkra källor hotades USAs presidents säkerhet av rekryterade gerillastyrkor, som, enligt vissa rapporter, försökte använda sig av rena James Bond-metoderna vid bevakningen av president Nixon i hans residens i Key Biscayne, genom att använda sig av grodmän som ingick i ett kidnappningsteam".

Efter årtal av svår torka i nordöstra USA, skrev Ted Owens den 10 mars 1966 ett brev till dåvarande president Lyndon Johnson.

Brevet löd:

"Jag har mycket goda nyheter: från ufonauternas underrättelsetjänst till PK-mannen — till Er. Ufonauternas underrättelsetjänst har beslutat att hejda den svåra torkan på östkusten, i dagar, veckor och månader framåt kommer det att regna, och det kommer inte att bli ett vanligt 'regn från ovan', utan fenomenliknande regn".

Den 22 juli 1967 skrev tidningen Philadelphia Enquirer:

"Förenata Staternas väderlekstjänst meddelar, att den svåra torkan som plågat landets nordöstra del de senaste sex åren, nu är slut. Regnskurar som bara kan beskrivas som ett fenomen har fallit över landets nordöstra delar under hela våren och den tidiga sommaren. New Yorks vattenreservoarer har aldrig varit fullare".

1967 var också året som kallades "året utan vår", på grund av att det regnade så mycket. De soliga dagar, som sedan följde gjorde att blommorna slog ut överallt, och hela naturen vaknade till liv.

Men den regniga våren ledde snart till en våt sommar, som om naturen hade tänkt låta allt regn som inte fallit på sex år falla på ett år.

Den 26 oktober 1965 anlände ett telegram till George Clark vid CIA i Washington D.C., telegrammet hade följande alarmerande lydelse:

"En varning. De (ufonauternas underrättelsetjänst) kommer att vara ansvariga för en fruktansvärd katastrof som kommer att inträffa inom 10 dagar".

Telegrammet var undertecknat:

PK-mannen (Owens).

Det är med viss tvekan UFO-Information publicerar artikelserien om Ted Owens. Han representerar emellertid en icke helt ovanlig typ av ufologer som menar sig vara utvalda för speciella uppdrag. Vi anser det därför berättigat att belysa även denna sida av UFO-saken men reserverar oss samtidigt för den säregna moral, som Owens gör sig tolk för.

Red.

Drygt 10 dagar gick utan att något inträffade. Men den 9 november 1965 mörklades sju stater i den nordvästra delen av USA, samt delar av Kanada varvid 36 miljoner människor blev helt utan ström.

Den elektriska kraften var helt borta under 12 timmar. Ljusen i de stora städerna slocknade, maskiner stannade och TV-apparater och radioapparater slogs av. Räddningstjänsten blixtkallades för att rädda människor som fångats i stoppade hissar och tunnelbanetåg. Sjukhusen tvingades koppla in sina egna kraftresurser för att kunna utföra kritiska operationer.

Var detta den katastrof som telegrammet avsett?

På morgonen den 14 november 1969, stod Apollo 12 på startplattan i Cape Kennedy. Astronauterna väntade spánt på avfärden, och hela världen höll andan inför människans andra landning på månen.

Norr om Cape Kennedy, i Virginia Beach i staten Virginia, hörde tre framstående medborgare från staden (deras undertecknade och edsvurna dokument finns i Otto Binders arkiv) hur Ted Owens i ett uttalande förklarade, att en blix skulle träffa antingen startplattan eller Apollokapseln.

Sekunderna efter det att Apollo 12 lyft från Cape Kennedys startplatta och hunnit upp i skyn, såg kontrollcentralen på Cape Kennedy hur det telemetriska systemet på rymdfarkosten plötsligt uppvisade en fallande kurva.

I nästa ögonblick rapporterade astronauten Charles Conrad att alla ljus i kapseln slocknat, och tillade:

"Jag vet inte vad som hände. Men jag tror att vi träffades av en blix".

PK-mannen hade än en gång förutspått vad som skulle ske.

Den 4 mars 1968 förutspådde Ted Owens något som var mycket mera tragiskt. I ett brev till regeringsagenter i Washington skrev han att ufonauternas underrättelsetjänst varnade för att "en eller flera toppmän i amerikanska regeringen skulle falla offer för lönnmördare".

12 veckor senare mördades Martin Luther King och Robert Kennedy av lönnmördares kulor.

Världens märkligaste "kontaktfall" säger: "Jag kan tala med utomjordiska varelser"!

Ovan relaterade fall är endast några få av mer än 200 väldokumenterade spådomar och parapsykologiska fenomen som härrör från Ted Owens.

Nu ställer Ni säkert frågan:

Vem är Ted Owens, PK-mannen?

Ted Owens är en lång, bredaxlad 50-årig man. Han har en begynnande flint, tunna läppar, buskiga ögonbryn, och en intelligenskvot på 150. Men han talar inte om för er vem eller vad han verkligen är.

Han säger:

"Jag är den enda människa i världen som är kapabel att kommunicera på två sätt med ufonauterna, och som kan bevisa det. Jag är PK-mannen".

Ufonauterna är de varelser som bemannar de flygande tefaten (UFOs). Och PK betyder: "Psyko — Kinesis", kraften att manipulera, flytta eller på annat sätt påverka fysiska objekt, genom endast mental kraft. Båda har ett samband. Ted Owens påstår, att han har fått sina PK-krafter av ufonauterna.

Alltihop började, berättar Owens, år 1965. Owens hade då, för att försörja sin hustru och sina tre barn, redan haft 50 olika yrken.

Han hade arbetat som jazztrumslagare, lärare, magiker, hypnotisör, livvakt, boxare, privatdetektiv, kontorschef, spåman, bilhandlare, intruktör för knivkastning, juveldesigner, sekreterare på ett psykiatriskt sjukhus och (listan är trots allt inte komplett) sist, men knappast för sista gången, regnmakare!

Owens erkänner med ett leende att han visserligen inte har en plats i akademien eller någon officiell ställning i samhället, men ändå finns det belagt, att han har en intelligenskvot på 150 (geniernas intelligenskvot börjar vid 140), samt att han i två år arbetat med professor J B Rhine vid Duke-universitetet och där genomgått varierande ESP-experiment. Vid en privat sammankomst på Rhines begäran och i hans hem, där hans fru, Louisa Owens och deras vänner var närvarande, demonstrerade Ted sina PK-krafter genom att låta en sax lyfta från ett bord och flyga några meter utan att han rört vid den.

Cigarrformad UFO passerade nära Owens bil. Efter händelsen upptäckte han PK-kraften!

Allt började en dag 1965, men vi låter Ted Owens själv berätta (från sin bok *How to Contact Space People — Saucerian Publications*, 1969) vad som hände:

"När vi bodde i Fort Worth i Texas, var jag och min dotter en natt ute på landet i bilen, då ett cigarrformat UFO plötsligt dök upp på vår vänstra sida över ett fält, UFOt kom glidande mot oss utan att några ljud hördes från det. Det hade röda, vita, blåa och gröna ljus som lyste upp omgivningen. Dess för pekade mot marken. Under observationen kom det nära inpå vår bil, sedan försvann det plötsligt spårlöst, som när man släcker en lampa".

Vid första anblicken, liknar rapporten hundratals andra liknande UFO-observationer. Men för Ted Owens var uppenbarelsen och närkontakten med UFOt något annat. Han fortsätter:

"Från den dagen ändrades mitt liv radikalt. I Fort Worth demonstrerade jag flera gånger för min dotter, Lornie, hur jag kunde förmå blixten att slå ner på av mig utvalda platser, när åskan gick. Jag lekte på egen hand med teorin, att jag kunde ställa PK-kraften mot naturens egna krafter".

Observera ordet "lekte". Owens fick en chock då han upptäckte att hans "lekar" var verklighet sedan han med sin familj flyttat till Phoenix i Arizona, som när Owens anlände, plågades av svår torka.

Owens framkallade åtta våldsamma stormar!

"Idén att experimentera med ESP för att kontrollera vädret slog mig på nytt. Jag samlade ihop mina barn och visade dem hur jag skulle skapa en storm. Och stormen kom. Den var så fruktansvärd, att staden senare förklarades vara ett katastrofområde".

Man kan nog dra slutsatsen att Ted Owens var mer förtjust över sin succé än han vill erkänna, och en smula tvivlande inför sin förmodade PK-kraft.

"För att vara säker på att det var jag som skapat stormen, och inte en tillfällighet, berättade jag för min familj att jag skulle framkalla en serie stormar — och jag skrev också till lokaltidningarna och berättade om detta".

Owens satte verkligen allt på ett kort, ty det skulle bli hans första publicerade demonstration av sina PK-krafter — om han nu hade sådana.

Resultatet var häpnadsväckande. Owens fortsätter:

"Jag framkallade åtta fruktansvärda, dånande åskstormar komplett med våldsamma blixtnedslag, inom loppet av tre veckor".

Owens har undertecknade och bevitnade dokument från sin familj på att det verkligen inträffade. Och nu försvann alla hans tvivel.

"Upphetsad av min succé, och med vetskap om att jag gjort något som var i det närmaste omöjligt, skrev jag till regeringsinstanser och till många betydande personer, men ingen av dem besvarade mina brev. Ingen trodde mig. Kort därpå flyttade vi till Los Angeles, som också hade svår torka. Där skapade jag åter några fruktansvärda stormar".

Även detta är väl dokumenterat.

Owens var mycket noga med att dokumentera sina PK-krafter genom att först meddela olika officiella personer vad han skulle skapa och sedan låta dem underteckna det inträffade, antingen före eller efter händelsen hade inträffat som han hade förutspått att den skulle göra.

Några av dessa kommer längre fram i den här artikeln att uttala sig i samband med viktiga händelser.

Owens fortsätter:

"Först trodde jag att jag fått kontakt med Intelligensen bakom naturens väldiga krafter".

Det verkade så för Owens, ty kort därpå, när orkanen Cleo härjade efter Floridas kust, drog han ut en linje på en karta och berättade för sin familj att han skulle "kontrollera" stormen!

Han skriver:

"Och till min familjs stora förvåning följde orkanen Cleo exakt min uppritade karta!"

Ted Owens "kontrollerade" orkanen "Inez"!

Owens blev nu så säker på sin sak, att han "stack huvudet ordentligt i snaran".

I oktober 1966, berättade han storsint för Floridas väderlekstjänst, att han skulle "leda" orkanen Inez norr om Kuba istället för att låta den gå västerut, som alla väntade.

Och inte nog med det.

Owens berättade, att han även skulle låta orkanen drabba Floridas kust, trots att alla "experter" sagt att den skulle fortsätta ut över havet.

Och orkanen Inez följde Owens anvisningar till punkt och pricka. De garvade "vädermännen" medgav senare, att det inträffade var något som övergick deras förstånd.

Tre orkaner drog samtidigt över USA sedan Ted Owens blivit varnad av "ufonauterna"!

I juni 1967, meddelade Owens chefen för USAs "Orkancentrum" att ufonauternas underrättelsetjänst skulle producera tre orkaner samtidigt.

Tre orkaner samtidigt! Detta hade bara inträffat fyra gånger före 1886.

I september 1967, drog orkanerna Chloe, Doris och Beulah, samtidigt över USA.

Väderlekstjänsten medgav att en sådan händelse inte kunde "förutspås" av en tillfällighet.

Nu borde ju Owens rimligtvis vara en stor tillgång för USA, om han kan vända och leda orkaner.

Därför bombarderade han regeringstjänstemän i Washington, med brev och erbjöd dem sina tjänster som en levande "antikatastrof"-dator.

Några regeringstjänstemän, som Clark från CIA och Eastwood från NASA, träffade Owens personligen, och de erkände också, att de var mycket intresserade av hans påstådda PK-krafter, men det blev inte, som Owens uttrycker det, "någon fart på det hela". Om de inte tog honom för en ofarlig däre (vilket han minst av allt ser ut att vara), var det i alla fall ingen av dem, som gjorde några ansträngningar för att tala med sina chefer.

Grova händelser, var **J.O.Sundberg** (fortsättning i nästa nr)

är fråga om mickenska **Källa: SAGA'S UFO Special 1971**

MÅNGA HUMANOIDER KAN VARA ROBOTAR VARELSERNA HAR SKILDA FUNKTIONER

— av Olle Öhman —

En av de mest fängslande aspekterna på hela UFO-problematiken är frågan om de s k varelserna, besättningarna eller piloterna, som bemannar farkosterna från okända världar. Med anspelning på färdmedlet kallas de också ufonauter. Men existerar de över huvud taget som materien existerar i vår sinnevärld? Ingen kan väl ännu bevisa, att ufonauterna är verkliga på samma sätt som vi menar att ett bord, en bok eller en människa är verklig — konkret. Otaliga vittnesberättelser ger belägg för att det finns en skillnad i den materiella struktur av vilken ufonauterna är uppbyggda och de levande varelser som befolkar vår jord. Å andra sidan föreligger också rapporter om besökare från rymden vilka uppträder som människor och över huvud taget liknar människor till sätt och utseende.

Den skarpsinnige franske UFO-forskaren Aimé Michel har i sina teorier framfört tanken på ett X-system, i vilket UFO-problemet skulle ligga inbyggt. Detta "System-X" har enligt honom många förgreningar: man kan tänka sig, att "de som är ansvariga för att UFO-fenomenen uppträder" över huvud taget inte finns på platsen för observationen. Vad vittnet ser skulle i stället vara antingen en biologisk robot eller en mekanisk sådan utsänd som budbärare eller spanare.

Frånvaron av en ansvarig agent i ett aktuellt UFO-drama skulle då innebära, att representanten för detta "System-X" är en maskin eller robot liksom själva systemet skulle vara en kolossal robot utrustad med en kraft och kunskap som är överlägsen allt människan kan prestera. Systemet kunde antas styra och manipulera livet här på jorden och påverka utvecklingen genom UFOs och de robotar med vilka de är bemannade. Så långt en av Aimé Michels tankegångar, om vilken han själv säger, att det är en helt "ogrundad hypotes men att det i ufologin är berättigat att spekulera över allt och inte tro på något".

Varelserna framträder i brokiga varianter, från typer med helt mänskligt utseende och uppträdande till s k humanoider, där formerna är i våra ögon mer eller mindre groteska eller vanställda: huvuden som en groda, klor i stället för händer, fjäll i stället för hud osv. Humanoidens huvud är ofta överutvecklat i förhållande till kroppen. Karakteristiskt är också kraftigt bröstparti, korta armar osv. Om det märkliga biologiska system existerar som Aimé Michel teoretiserar över, kunde det överdimensionerade kraniet kanske innebära, att hjärnvolymer och hjärnvikt hos denna biologiska robot klart distanserar människans. Kanske är roboten överlägsen människan såväl i intelligens som i vad vi kunde kalla "instinktiv förmåga"?

I fortsättningen av denna artikel skildras några sammanträffanden med varelser/ufonauter, vilkas uppträdande är helt olika i de skilda fallen. Den först återgivna händelsen handlar om en hemmafru, som oförmodat får besök i sin bostad av en varelse från en annan värld. I det fallet ges stöd för tanken, att iakttagelsen grundar sig på en spontan materialisation — ett slags fjärrbild som inför vittnet träder fram med samma skärpa som en figur på TV-skärmen.

Den italienske professorn Johannes mötte under en bergvandring ett par småväxta humanoider, som först nyfiket sedan aggressivt närmade sig honom. Johannes blev tillfälligt medvetslös, då en av varelserna "besköt" honom.

Cisco Grove-händelsen har ingående undersökts av APRO. I denna urskiljes ett par olika typer av varelser — en av dem betecknades av vittnet som en robot. Varelserna försökte med gaspuffar tvinga ned sitt offer från ett träd.

En ung argentinsk arbetare vid Renault-verken mötte sent en kväll på sin arbetsplats en högre gestalt, som också betedde sig robotliknande. Argentinararen ådrog sig skador vid mötet.

1967 mötte en 52-årig kanadensisk ingenjör en rymdfarkost. Ufonauterna såg han inte till, men då han vidrörde farkosten blev han skadad och illa bränd, sannolikt av något slags eldstråle.

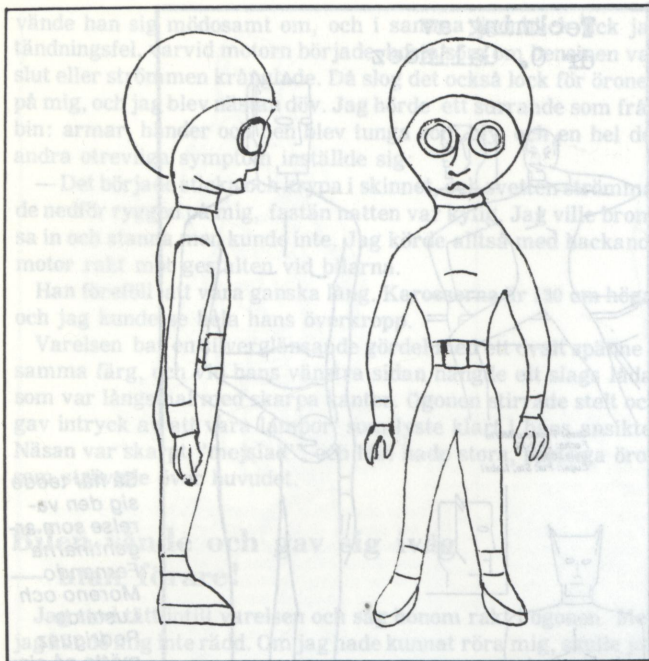
Till sist återges också Jacques Vallées översikt över ufobesättningarna och deras beteende. Det är en fascinerande sammanställning av vad människor på skilda håll i världen tror sig ha iakttagit vid mötet med varelser av det mest varierande utseende. Vilka de är — vad hela fenomenet är — kan ännu ingen förklara. Ingen vet heller, om och när svaret på gåtan skall ges.

Man från annan värld plötsligt i rummet!

Vid 3-tiden på eftermiddagen den 18 november 1957 begav sig 27-åriga Cynthia Appleton in i vardagsrummet för att se efter sin lilla dotter. Hon bor tillsammans med sin man, som är metallarbetare, i Aston, Birmingham.

Medan hon stod inne i rummet invid babyns säng kände hon plötsligt ett tryck av det slag man brukar erfara inför ett åskväder. Sedan såg hon konturerna av en man framträda vid den öppna spisen. Bilden kom till synes på samma sätt som i en TV-ruta: först en aning suddig sedan fast och klar i skärpa och konturer. Denna materialisation åtföljdes av ett vinande eller visslande ljud. Hon kände sig till en början mycket rädd men blev omedelbart lugn igen genom det inflytande som den okände utövade på hennes sinne.

"Mannen" var lång och blond och bar en tätt åtsittande plastliknande dräkt. Kragen var högt uppslagen i nacken. Hans läppar rörde sig, som om han talade men inga ljud kunde höras. Fru

Två månader efter mötet med ufonauterna gjorde dr Johannis dessa skiss. Han anser själv, att teckningen som visar ufonauten framifrån överensstämmer väl med vad han själv såg. Profilskissen däremot håller han för osäker i fråga om näsans form och eventuell förekomst av öron.

"Jag är numera böjd att tro, att vad jag såg inte var två piloter från ett rymdskepp utan snarare två robotar." framhöll han i ett brev skrivet 17 år efter händelse.

Appleton fann emellertid, att de frågor hon tyst ställde sig själv besvarades mentalt, genom ett slags telepati. Hon säger, att "mannen" uppgav sig komma från en värld, och att han letade efter ett ämne som hon uppfattade som "titium" men som hennes man — metallarbetaren — lätt tolkade till "titan".

Besökaren gjorde också genom rörelser med händerna klart för henne, att han färdades i ett slags tefatsliknande farkost med genomskinlig kupol, och att det även fanns ett större moder-skepp. Han antydde, att han kom från en värld av fred och harmoni.

Efter en stund försvann besökaren på ett för fru Appleton helt oförklarligt sätt. På den plats på golvet där han stått hade legat några sidor ur en dagstidning. Dessa var efter besöket svedda eller brända. De togs om hand av en reporter från Birmingham Evening Gazette och återställdes aldrig.

Vittnet uppger sig därefter ha haft flera liknande besök, och "männen" sägs ha meddelat henne att hon valts ut för ändamålet helt enkelt därför att hennes hjärna lämpade sig för sådana kontakter.

De förklarade för henne, att vad hon bevittnade var en projek-tion av varelserna, och att hon inte fick vidröra dem.

Kan det vara så, frågar sig Charles Bowen, som återger denna berättelse i boken "The Humanoids", att lösningen till UFO-mysteriet ligger i dessa besök från andra existensnivåer av parapsykologisk natur?

Ufonauter paralyserade professor med "rökpuff"

En helt annorlunda erfarenhet gjorde professor R L Johannis, välkänd italiensk målare och författare bosatt i Milano, då han en dag i mitten av augusti 1947 mötte ett par humanoider under en bergvandring i gränstrakterna mot Österrike och Jugoslavien. Tidigt på morgonen den 14 augusti begav han sig uppför dalgången och följde en liten strömfåra kallad Chiarso för att i slutet av dalen, under bergmassivet Carnico del Col Gentile, som vanligt bedriva en dags fossila studier.

Han följde strömfårens vänstra strand och hade kommit en bra bit framåt, då han på omkring 50 m avstånd fick syn på ett stort linsformat föremål som glödde i djupröd färg. På närmare håll kunde han se, att det var en skiva av som det tycktes, lackerad metall. I mitten fanns en låg kupol utan öppningar. En teleskopantenn syntes också. Den liknade ungefär det slags antenner våra motorfordon brukar vara utrustade med.

Professorn betraktade med förvåning och en god portion rädsla det främmande, tio meter breda föremålet, som syntes vara begravt till omkring en fjärdedel av dess längd i en djup spricka i bergssidan.

Han såg sig omkring och fick nu syn på två pojkar, eller snarare dvärgar, som långsamt närmade sig honom med försiktiga steg. Huvudena rörde sig inte och de höll händerna vid sidorna. Några steg ifrån honom gjorde de halt. Professorn kände sig stel och på något sätt förlamad, men han var trots allt i stånd att noggrant observera dem och detaljerna av mötet etsade sig in i hans minne.

Varelserna var, berättar han, omkring 90 cm långa, och iklädda blå overaller av något material han inte kan beskriva. "Genomskinligt lysande" är enda ordet för det. De var försedda med kragar och kraftiga bälten i klart röd färg. Även manschetter och vristar var försedda med kragar av samma typ.

Huvudena var enligt professor Johannis uppfattning större än hos en människa och gav åt varelserna ett karikatyrartat utseende.

Inget hår kunde iakttas på huvudet, men de bar å andra sidan tätt åtsittande huvor. Ansiktsfärgen var grågrön, påminnande om lera doppad i vatten. Näsan var rak och mycket lång. Under den fanns en skåra i stället för mun — den liknade ett V och rörde sig ungefär som en fiskmun. Ögonen var oerhört stora, runda och utskjutande. Deras färg och utseende påminde starkt om två övermogna, gulgröna plommon. I ögonens mitt såg han ett slags vertikal pupill. Däremot saknades ögonbryn och ögonfransar. Ögonlocken bestod av en ring, till färgen mitt emellan grön och gul, och denna ring omgav ögonen ungefär som ramen på ett par glasögon.

Professor Johannis lyfte sin alpinistyx mot dem, och varelserna uppfattade synbarligen detta som en fientlig gest. En av dem höjde handen mot bältet, och ut ur detta sköt en tunn rökpuff. Kanske var det en stråle av något slag. I vilket fall som helst föll professorn omedelbart förlamad till marken, liksom träffad av en elektrisk stöt. Under tiden närmade sig de två ufonauterna, en av dem tog upp yxan, som var längre än han, varefter de begav sig mot farkosten.

Den paralyserade mannen på marken kunde fortfarande använda syn och hörsel. Han kunde tydligt iakttå varelsernas hand, då denna grep efter yxan. Handen hade åtta fingrar, varav fyra utgjorde par till de andra. Men det var inte en hand med fingrar, utan med klor, och varje klo saknade leder!

Ufonauterna äntrade farkosten, och några minuter senare lyfte denna ljudlöst och snabbt ur håligheten i berget. Skivan, som skjutit vertikalt uppåt, tippade över i horisontalt läge, och professor Johannis såg nu hur den plötsligt minskade i storlek innan den försvann.

Till denna händelse, som återgavs i den italienska UFO-tidskriften Clypeus i maj 1964, har Gordon Creighton en kommentar. Han anser att det förhållandet att UFOt strax före försvinnandet minskade i storlek kan vara en ännu oförstådd nyckel till gåtan. Kanske måste vi räkna med en dimensionernas mångfald, som innesluter bl a hemligheten synligt-osynligt?

Bågskytt belägrades hel natt av varelser

Den utomordentligt skickliga Coral Lorenzen, som tillsammans med sin man 1952 grundade the Aerial Phenomena Research Organisation (APRO — Organisation för undersökning av luftfenomen), ger ut the Apro Bulletin och har skrivit några betydelsefulla böcker om UFOs, bl a "UFOs over the Americas". Bland de många humanoidfall APRO noterat finns den s k Cisco Grove-händelsen, vars natur ger anledning till tanken, att det här är fråga om mekaniska robotar utsända i spaningssyfte.

Vid veckoskiftet strax före "Labour Day" (som infaller första måndagen i september) 1964 körde tre män från Sacramento-området i Kalifornien upp till bergen nära Cisco Grove inte långt från Truckee för att jaga med pil och båg. På eftermiddagen den 4 september var männen sysselsatta med jakt en bit från sitt läger. Vid skymningen hade de blivit åtskilda, och huvudpersonen i detta drama (han önskar vara anonym) måste gående längs en bergskam söka ta sig ned ensam till lägerplatsen. Då han nådde slutet av bergskammen, fann han att den slutade i ett stup, varför han måste återvända samma väg han kommit och söka sig ned på annat sätt. Han kom då till en klyfta med utskjutande granitklippor och sparsam växtlighet i form av några träd och buskar. Han hörde ljud som från en kringströvande björn och klättrade upp i ett träd. Då han trodde att djuret gett sig i väg, klättrade han åter ned på marken och gjorde i ordning tre signaleldar för att därmed dra uppmärksamheten till sig från kamraterna. Dessa hade emellertid redan lämnat området.

Sedan såg han ett ljus vid horisonten. Han tog det först för en helikopter och hoppades i sitt stilla sinne att den var utsänd för att leta efter honom. Men då ljuset närmade sig och plötsligt stannade och höll sig svävande över honom utan ett ljud insåg han, att det var något högst ovanligt han hade ovanför sig. Han klättrade åter upp i trädet för att söka skydd.

Trädet har stor betydelse för händelseförloppet. Det var omkring 9 m högt och så kraftigt vid foten att en man inte kunde nå om stammen med sina armar. Det saknade grenar upp till 3,5 m höjd, och vittnet klättrade ungefär till den höjden.

Det ljus han sett var omkring 30 cm i diameter och vitt. Det åtföljdes av två eller tre andra lysande föremål, som höll sig på fast avstånd från det första föremålet. Det var mörkt, och månen höll på att gå upp.

Ljuset kretsade runt trädet i vilket han satt uppflugen, en blixtnad sågs och ett mörkt föremål föll till marken. Sedan såg han en kupoliknande tingest omkring 400 m från den plats där han befann sig.

Från sin upphöjda position kunde han nu höra och se hur en varelse närmade sig trädet och tittade upp mot honom. Ytterligare två figurer följde. Den sist anlände gav ifrån sig högre ljud än de andra och rörde sig i alla riktningar i buskagen runt trädet. Varelse syntes promenera över buskarna snarare än runt dem som de andra två gjorde.

Jägaren i trädet halvt ihjälgasad

Nummer ett och två var enligt vittnets beskrivning omkring 160 cm långa och iförda silvergrå dräkter. Han kunde inte iaktta några ansiktsdrag och ej heller någon hals. Den tredje varelsen var grå, mörkgrå eller svart. Inte heller på denne kunde mannen i trädet urskilja någon hals, men två rödaktiga eller orangefärgade ögon glödde och fladdrade på den plats, där huvudet borde sitta. Dess mun bildade ett rektangulärt hål, när den öppnades. Munnen täckte hela ansiktets bredd.

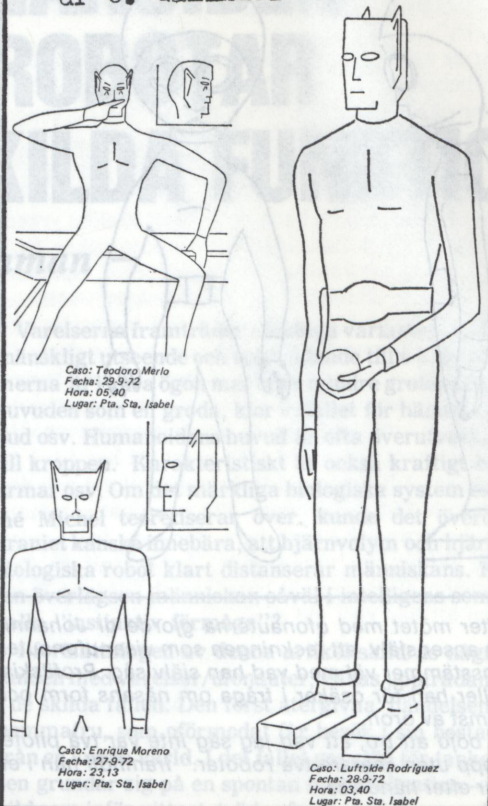
De två första figurerna försökte nå upp till jägaren, men de kunde tydligen inte klättra och blev därför stående nedanför. Den tredje varelsen, som enligt mannens uppfattning måste ha varit något slags robot, höll sig på avstånd vid en berghäll.

Resten av kvällen och natten blev för mannen i trädet en ren mardröm. Han förstod, att vad han sett måste ha varit "ett flygande tefat", och att varelserna var dess besättning. Under hela natten försökte roboten "gasa" honom med "rök" som sköt ut ur hans mun, medan de två andra stod och tittade på eller gjorde upprepade försök att klättra upp i trädet. Jägaren klättrade högre och högre upp, tills han befann sig nästan under toppen, sittande på grenen över en gren. Han började kasta ned delar av sin klädsel på varelserna under honom.

Roboten fortsatte att fyra av gaspuffar, och mannen kände sig yr i huvudet och halvt medveten.

Då gryningen äntligen kom, samlade sig varelserna till en sista attack mot mannen i trädet. Gnistor och glöd fyllde området, och ett stort gasmoln svävade upp mot honom. Han förlorade medvetandet. När han vaknade upp slappt hängande i trädet var varelserna försvunna. Trött och stelfrusen kunde han sedan med stora ansträngningar ta sig ned till lägerplatsen och kamraterna.

Teckning av dr O. Galindez

Så här tedde sig den varelse som argentinarna Fernando Moreno och Lufalde Rodriguez mötte på sin arbetsplats sent på kvällen den 27 september 1972.

(UFO-nachrichten nr 220, jan. 1975)

Coral Lorenzen berättar, att hon efter händelsen tog kontakt med APROs rådgivare, dr. James Harder, som kontaktade vittnet och undersökte honom. Både dr Harder och fru Lorenzen är övertygade om att denna makabra händelse verkligen ägt rum.

Varelse med ögon som lampor vid bilfabrik

20-åriga Enrique Fernando Moreno mötte sent en kväll en utomjordisk varelse på sin arbetsplats. Händelsen inträffade den 27 september 1972 i staden Cordoba belägen i den argentinska provinsen med samma namn.

Moreno, som arbetar vid Renault-verken, tjänstgör på nattskiftet. Hans arbete består i att ta emot ankommande gods från Buenos Aires. Vid 21-tiden nämnda kväll var Moreno klar med noteringen av de ankommande transporterna och skulle sedan fördela godset på olika avdelningar. Då han kom in i verkstadshallen var alla ljus släckta, ty vid den tiden på dygnet arbetar ingen där. Plötsligt hörde han ett ljud som från en turbin eller ett flygplan, som för över med rasande fart. Med ens tändes också alla ljus i den stora hallen. Eftersom det rör sig om neonljus brukar det först bli ett fladdrande sken, innan full ljusstyrka nås. Men denna gång kom ljuset blixtnabbt.

Samtidigt som det ovanliga ljudet hördes, tändes alltså samtliga rör och släcktes därefter lika snabbt. Detta upprepades tre gånger.

— Jag såg mig omkring, berättar Moreno, för att titta efter, om det var någon som roade sig med mig. Då jag inte fann något ovanligt fortsatte jag in mot avdelningen för ankommande gods och lade följesedlarna på respektive skrivbord. Jag åkte sedan tillbaka mot mitt eget kontor.

— När jag med mitt fordon vek in på en sidogata vid mitten av huvudbyggnaden tittade jag på klockan. Den var 21.13.

— På omkring 200 m håll såg jag nu en gestalt med mänskliga former avteckna sig mot några fordon avsedda för export. Denna plats är enormt stor och mycket väl upplyst. Jag höll figuren i sikte, ty jag antog att det rörde sig om någon arbetare som tänkte korsa gatan. Under de tvåhundra meter som jag färdades i riktning mot gestalten iakttog jag den noggrant. På 30 m avstånd

vände han sig mödosamt om, och i samma ögonblick fick jag tändningsfel, varvid motorn började hosta som om bensinen var slut eller strömmen krånglade. Då slog det också lock för öronen på mig, och jag blev nästan dövd. Jag hörde ett surrande som från bin: armar, händer och ben blev tunga som bly, och en hel del andra otrevliga symptom inställde sig:

— Det började sticka och krypa i skinnet, och svetten strömmade nedför ryggen på mig, fastän natten var kylig. Jag ville bromsa in och stanna men kunde inte. Jag körde alltså med hackande motor rakt mot gestalten vid bilarna.

Han föreföll att vara ganska lång. Karosserna är 130 cm höga, och jag kunde se hela hans överkropp.

Varelsen bar en silverglänsande gördel med ett ovalt spänne i samma färg, och vid hans vänstra sidan hängde ett slags låda, som var långsmal med skarpa kanter. Ögonen stirrade stelt och gav intryck av att vara lampor, som lyste klart i hans ansikte. Näsan var skarpt "mejslad", och han hade stora, spetsiga öron som strävade över huvudet.

Bilen vände och gav sig iväg — utan förare!

Jag stod tätt intill varelsen och såg honom rakt i ögonen. Men jag kände mig inte rädd. Om jag hade kunnat röra mig, skulle jag ha kunnat ta i honom, så nära befann jag mig. Under tiden kände jag en stark lukt som av bränd olja. Plötsligt vände sig min bil av sig själv och började hackande rulla i väg utan att jag på något sätt rört vid den. Den förflyttade sig mot ingången till motoravdelningen.

På något sätt lyckades jag komma ur min förflamning och begav mig springande efter bilen.

Detta var alltså vad som hände från 23.13 till 23.40, alltså under 27 minuter.

Lite senare begav jag mig åter till platsen för händelsen, men ingen fanns längre kvar där. Jag fann dock djupa, rektangulära fotavtryck på marken, där gestalten hade stått.

Efter det inträffade fick Moreno feber och fördes till sjukhus. Han såg allt som genom en dimma, led av minnesförlust och talade osammanhängande och förvirrat. Dagen därpå fick han veta att hans blodtryck fallit under natten och att om han hade varit äldre, skulle han sannolikt ha dött av påfrestningarna.

Morenos klocka hade stannat på 23.13. En grupp personer som intresserar sig för upplevelser av det här slaget lät undersöka uret och fann, att det hade blivit starkt magnetiskt.

Under samma natt upplevde en annan arbetare, Lustalde Rodriguez, samma fenomen i fabriken.

Rodriguez företedde liknande symptom som Moreno. Hans klocka stannade liksom radioapparaten och motorn i hans lastbil. Rodriguez var så utmattad, att hans kamrater måste lyfta ut honom ur förarhytten, där han satt och höll krampaktigt om ratten. Han berättade, att varelsen hade paralyserat honom med en lysande kula, som han höll i handen.

Moreno tror, att det var en utomjordisk varelse, som han och Rodriguez såg den natten.

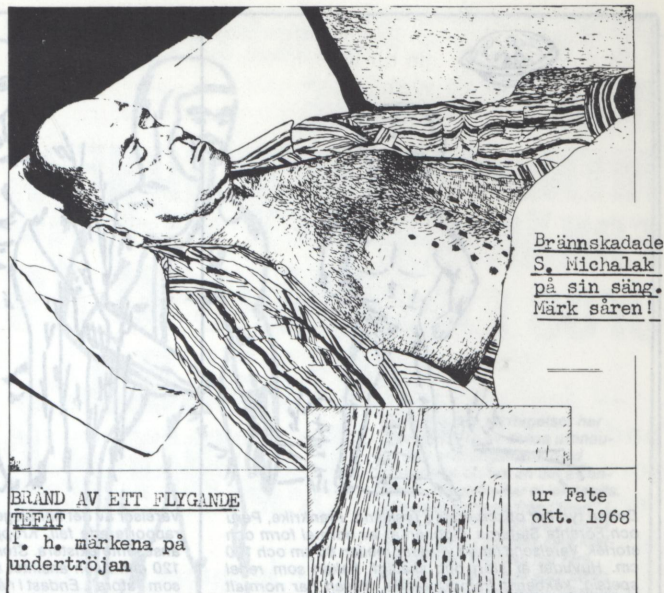
Det kan tilläggas, att en kvinna i kvarteren samma natt såg en gestalt lyftas upp på en ljusstråle mot ett stort ljus som strålade från himlen.

(Ovan relaterade händelse har återgetts i Ufo-Nachrichten nr 220/jan. 1975).

Ingenjör svårt bränd av UFO

Den 21 maj 1967 blev 52-åriga ingenjören Steven Michalak bränd av ett flygande tefat. Han befann sig på prospekteringsuppdrag vid Falcon Lake, Kanada, och var i färd med att undersöka några klippformationer. Han fick då syn på ett par flygande föremål, som närmade sig den plats där han befann sig. Föremålen var diskusformade. Ett av dem landade i närheten, medan det andra försvann i samma riktning som det kommit.

Ingenjör Michalak hörde ett ljud, som han tydde till röster och gick mot farkosten för att se efter vem som befann sig där. Han ropade men fick inget svar och gick då närmare farkosten, som han vidrörde med sin behandskade hand. (Han bar handskar av gummi.)

Ingenjör Steven Michalak var ute i den kanadensiska vildmarken för att leta efter mineraler, då han blev bränd av ett UFO.

Handsken smälte vid beröringen med farkosten, och samtidigt kastades han bakåt. En våldsam våg av hetta träffade honom och antände hans kläder. Dörren till UFO:t stängdes då, och farkosten lyfte med stor hastighet.

Michalak lyckades snabbt släcka elden, men skadorna på kroppen gjorde ont. Svag och yr i huvudet av den kusliga upplevelsen begav han sig till Falcon Lake och lämnade rapport till polisen. Men man visade inget särskilt intresse för saken. Han åkte sedan till Winnipeg för att få vård för sina skador.

Under de veckor som följde uppvisade han ett antal symptom på förgiftning orsakad av strålning. Han blev svag och nervös och kunde inte behålla intagen föda. På två veckor gick han ned 11 kg i vikt.

Det kanske egendomligaste i denna händelse är, att Michalak på bröstet uppvisade brännmärken, som var regelbundet fördelade. Samma märken uppträdde på hans undertröja. Michalak blev småningom bättre men säges då och då få kännning av det lidande, som så plötsligt drabbade honom. I en bok som han gett ut på eget förlag varnar han alla för att närma sig ett UFO. Det är klokast att skyndsamt bege sig från platsen, säger han.

Tre stora kategorier ufonauter

UFO-forskaren Jacques Vallée har upprättat en statistik över UFO-besättningarnas beteende. Han indelar dem alltså efter deras sätt att agera enligt vittnesberättelser och tar endast obetydlig hänsyn till deras storlek. Så här klassar Vallée varelserna/ufonauterna: (Lumières dans la nuit, nr 12/1971):

1. De förmedlande väsendena. Flera gånger har man sett märkliga varelser stiga ur rymdfarkoster. Besättningsmedlemmarna har tyckts vittnena lika vanliga människor med normal klädsel: pullover, mössa, byxor, tjock jacka, khakikläder eller uniform, ibland hel kostym. I några fall har dessa väsenden åtföljts av kvinnor och barn. De tilltalar vittnena på dessas eget språk: engelska, franska, en blandning av spanska och engelska, tyska eller något annat tungomål.

De vill ofta hämta vatten, ber om ammoniak (!), reparationsverktyg osv. Vidare lämnar de upplysningar som exempelvis "farkosten behövde 30 minuter för sträckan Quincy-Spring". En farkost uppgavs ha luft som drivkraft.

Bland andra meddelanden märks sådana som "vi har en uppgift på jorden..." "våra avsikter är fredliga..." "vi är vetenskapsmän". De bjuder människor att stiga in, och ibland varnar de för att beröra "denna kula". Ibland flyger de i egendomliga farkoster, som bär roder eller hjul. Ibland har också denna sorts ufonauter överraskats mitt under reparationsarbete. En har hotfullt frågat ut ett vittne om honom själv, trakten där han bor osv.

Denna typ har observerats i Tyskland, Frankrike, Peru och Förenta Staterna. Ögonen är av normal form och storlek. Varelserns längd varierar mellan 85 cm och 120 cm. Huvudet är stort och skalligt, hakan som regel spetsig, käkbenet framskjutande. Näsan har normalt utseende. I något fall anges munnen se ut som en smal springa. Karakteristiskt är det kraftigt utvecklade bröstpartiet och de korta, smala benen. Uppträdandet är vänligt eller skyggt. I något fall uppges en varelse av detta slag ha brukat ett vapen, med vilket han förlamat vittnet. Inga samtal har förts.

Varelser av det här slaget har observerats i omkring tio rapporterade fall. Kroppen är täckt av hår. Varianter anses inte existera. Storleken ligger mellan 90 cm och 120 cm. Även ansiktet är hårigt och ögonen beskrivs som "stora". Endast i något fall har man iakttagit något slags kapplikanande beklädning över den håriga kroppen. Uppträdandet är i allmänhet skyggt men i ett par fall rapporteras försök till vänligt närmande samt två fall av fiendlighet. Några vittnen uppger, att de sett sådana varelser bära ett rörformat vapen som avgav ett bländande ljus. I två fall sågs varelserna ha tilltalat människor på ett okänt språk. Iakttagelser gjordes 1954 i Frankrike och Venezuela.

Ett tiotal observationer av denna typ har gjorts. I samtliga fall uppges varelserna ha burit dykardräkt. De är av medellängd eller något över medellängd. Varianter har inte iakttagits. Längden växlar mellan 180 och 200 cm. I tre fall såg man, att hjälmen var genomskinlig och det var alltså möjligt att iaktta ansiktet. I ett fall uppges ansiktet vara långsmalt med två djupt liggande ögon. I ett annat fall betecknas typen som "kaukasisk". Hutfärgen beskrivs som vit och kroppen som smidig. I sex fall uppges den ha varit genomskinlig. I andra fall bar varelserna en tätt åtsittande dräkt som liknade gummi. Uppträdandet betecknas som vänligt. Vid ett tillfälle "sågs" ett vittne in i ett UFO men fördes sedan ut igen. Varelserna bär ej vapen. I två fall har ett vittne tilltalats på ett för honom okänt språk. Omkring 25 varelser har iakttagits i Argentina, Spanien, Brasilien, Bolivia, Italien, Förenta staterna och Filippinerna.

Det verkar sannolikt, att människor blivit bortförda av dessa "förmedlare" och det verkar också, som om flera kontakter finns mellan ufobesättningarna och människor. Ett vittne har sett en människa sälla sig till piloterna. En bil står med avbländat ljus och väntar på att ett UFO skall landa.

Ufonaut undersöktes av jordisk läkare

2. De småväxta teknikerna. Det största antalet ufobesättningar utgörs obestriddligen av "de små teknikerna". De är korta till växten (mellan människomått och 50 cm) men har vissa fysiska drag som skiljer dem från människor. I några fall berättas om ytterst små "människor". Oftast är de omkring 100 cm långa.

Väsentliga kännetecken är:

Stort huvud, ofta täckt av mask eller kapuschong. Kal hjässa, luftslang eller antenn. Ögonen är stora, kulformiga, intensivt lysande, ofta mycket glänsande eller avgivande orangerött ljus. Huden är grön eller grönaktig.

Hakan är spetsig. Näsan är platt till formen eller saknas helt. Mycket lång näsa förekommer. Öronen är långa. Munnen är smal eller saknas, ibland har den en helt "omöjlig" form. Lemmarna är smala när man ser dem utan skyddsdräkt. Fall av hårbeklädda varelser eller väsen med enbart hårig överkropp rapporteras. Händerna väcker ofta uppmärksamhet genom sin kloform eller den känsla av rå kyla de förmedlar. Men dessa effekter kanske åstadkommes av specialhandskar.

De är ibland iförda skyddsdräkter, men oftare bär de glänsande eller lysande kläder och nästan alltid hjälm. Ibland är denna hjälm genomskinlig. De styr mycket rörliga farkoster, avsedda för detaljgranskning av jordytan och väl lämpade för landning. Farkosterna verkar vara avpassade efter besättningsmedlemmarnas storlek. Om piloterna är ca 1 meter långa använder de också gärna UFOs som är 1 meter höga.

Ofta har man också iakttagit byte av piloter. Ibland sysslar de små piloterna efter landning med reparationer, och de rör sig då på alla möjliga sätt. Det verkar som om jordens dragningskraft därvidlag skulle vara gynnsam för dem.

Ett mycket intressant fall rapporteras: en av besättningsmedlemmarna har låtit undersöka sig av en jordisk läkare! Denne kunde konstatera sällsamma hjärtljud.

Ibland talar de tyska, engelska, spanska....

Kan de flyga eller styrs de i sina rörelser av UFOt? Man har lagt märke till att det ibland finns en förbindelse mellan ufonauten och hans farkost. Ofta bildas nämligen ett moln just innan varelserna åter går in i farkosten.

Då och då har de hämtat vatten i glänsande hinkar. Det verkar som om samlande av markprover är deras huvudsakliga sysselsättning. Stenar, djur, kaniner, höns, kor är också intressanta för dem. Försök har gjorts att fånga en hund och en häst. Bland planter som varit föremål för deras uppmärksamhet kan nämnas druvor, blommor, tomater. Vidare saker som cigaretter, strumpor, gödningsmedel, bensin m m.

Ofta bär de små teknikerna olika slag av behållare och föremål, som har sin särskilda bestämelse. De bär cylindrar på ryggen, svarta lådor eller boxar med sladdförbindelser, gascylindrar eller "strålkastare".

En del utforskar havet i grodmansdräkt. Andra åter tycks inte ha något annat intresse än att bara visa sig för människor. De promenerar helt lugnt omkring och lämnar i vissa fall lysande spår efter sig. De talar med varandra på ett oartikulerat språk, än i viskande ton, än med grymtningar eller med pipiga stämmor, som är helt oförståeliga.

Hos vissa av dessa varelser förmärks ett begripligt språk. På dålig engelska har man hört uttryck som "vi vill ha en hund..." "lite vatten..." "vi är vetenskapsmän..." "en av oss känner er". På spanska: "kliv ombord..." "vad tjänar det oss här livsmedlet till?...". På Mars tar vi vår näring ur atmosfären. Den blir alltmer sällsynt..." På italienska: "vi kommer med ett fridsbudskap till er..."

Ar kanhända dessa meddelanden ibland bandade? I en del fall måste man nog anta det. Stämman verkar metallisk eller förefaller att komma ur ett rör eller direkt ur farkosten.

Från 1966 finns det belägg för att "de små teknikerna" perfekt behärskar vittnets språk. Spanska: "Var vänlig och skaffa läkare..." "vill ni inte följa med. Vi behöver en människa..." "jag vill att ni skall följa med så att ni skall få lära känna mycket avlägsna världar..." "kom med oss till långt avlägsna rymder..." "där är det gott för människor att vara". Portugisiska: "Gå inte er väg, jag kommer tillbaka i morgon..." "om du inte stannar, tar vi med din familj..."

Fyra iakttagelser har gjorts. Denna typ bär rymddräkt. Varianter har ej iakttagits. Längden varierar mellan 200 och 250 cm. Huvudet är av normal form och i stort sett bart. I något fall rapporteras en varelse med långt hår, sannolikt av kvinnokön. Ansiktet har endast ett öga mitt i pannan som i ett fall avgav ljus. Varken öron eller näsa har kunnat iakttagas. I tre fall har man på hjälmen kunnat se en liten "lampa" som avgav ljus. I tre fall var uppträdandet vänligt, trots att varelsena blev angripna av vittnena. De bär ej vapen, men då de angreps av vittnena blev dessa på ett mystiskt sätt förlamade i händerna. Observationer har gjorts i Argentina, Brasilien och Chile.

Omkring fem iakttagelser har gjorts. Några av dessa ufonauter bär andningsmask med slang som täcker en del av ansiktet. Varianter har ej iakttagits. Längden varierar från "liten" i två fall till 170–200 cm i andra fall. Kroppen uppges vara kraftig, massiv; handen har fyra fingrar och fötterna som täcks av dräkten, uppges ha "skrynklig" vrist. I två fall rapporteras fientligt uppträdande och i andra fall vänligt. En varelse på två meters längd bar ett rörformigt vapen men gjorde inte bruk av det. I två fall rapporteras samtal som förts mellan ufonauten och vittnen på portugisiska och engelska. Iakttagelser har gjorts i Iran, Australien, Förenta staterna och Brasilien.

Man får hålla i minnet, att deras uppträdande ej alltid är fredligt. Många visar fruktan och tycks vara rädda för blixtrande ljus. Andra är aggressiva och anfaller hus och människor. De reagerar ofta genom att sända ut ljusstrålar, som ger brännskador och förlamningar. Det är sant att de ofta handlat i nödvärn, ty de fruktar skott från människors vapen.

De gör också ofta vänskapliga åtbörder. En pojke säger sig till och med ha blivit omfamnad. Det förekommer, att de ger människor föremål, ett prov på en metall, som ej förekommer på jorden eller ett med tecken fullskrivet papper.

De träder också hjälpende emellan i särskilda fall: en flicka helas från kräfta. Patienterna på en anstalt för psykiskt sjuka lugnas. Medicinsk undersökning av en människa företas och sjukdomsbilden klargörs.

Kort sagt tycks de små teknikerna framför allt syssla med att samla prover och företa experiment. Plantering av för oss människor okända grönsaker eller bestrålning av jordisk vegetation förefaller möjlig. Många gånger föreligger en viss yttre likhet med folkslag på vår planet, t ex med japaner och lappar. De kan därför ge intryck av att vara av jordiskt ursprung.

Behärskar okända naturlagar på fulländat sätt

3. De stora iakttagarna. Dessa förekommer sannolikt inte lika ofta som de små teknikerna. De har samma proportioner som människor och liknar dem mera. Storleken varierar mellan 180 cm och 300 cm. Ofta rapporteras de vara ljushyllta och har hår med glänsande färg. Några uppges ha mörk hy och kal hjässa. Många gånger har man intryck av skönhet, vänlighet, intelligens. De har ingen skyddande klädsel men bär ibland hjälm. Kan dessa varelser härstamma från jorden? Eller kommer de från en planet, som har ungefär samma villkor som vår? Kanske har de anpassat sig till vår jord genom många besök här. (Man läser i myter och legender ofta om liknande typer). Likväl har de många särdrag, som gör dem gåtfulla för oss.

De bär ofta hela dräkter i pastellfärger eller lysande, metalliska kläder. Även svarta, glänsande dräkter har rapporterats. Ibland är endast en del av klädseln lysande. Bältet är för det mesta brett och spelar en viktig roll.

De rör sig på ett karakteristiskt sätt. De kan glida fram som på skidor och man har sett dem löpa på ljusstrålar. De svävar och flyger. De är osårbara för kulor men reagerar på angrepp genom att förlama angriparen. Denna förlamning medför också förlust av medvetandet. Iakttagare meddelar också, hur dessa varelser i ett slag försvunnit eller framträtt på ett halvt genomskinligt sätt. Effekten förefaller att utgå från instrumenten i deras händer. Det kan röra sig om stavar eller kulor. Möjligheten av suggestion kan ej uteslutas. Deras språk är för människor obegripligt men ofta har vittnena fått meddelanden på telepatisk väg.

Dessa meddelanden kan t ex utgöras av en inbjudan att stiga ombord på en rymdfarkost eller också sägs, att varelsena övervakar jorden. De intalar vittnena, att de vill dem väl och att de kommer från en planet, där frid och harmoni råder. Observatörerna känner sig ofta dragna till väsendena genom deras gester.

De tycks inte kunna något jordiskt språk perfekt utan nöjer sig i allmänhet med att se på människor med ett välvilligt eller leende uttryck i ansiktsdragen. De varnar för att komma i närheten av ett UFO vid start. De är inte fientliga och lovar att återvända till ett och samma vittne.

På jorden iakttar de landskapet, samlar prover, stenar och planter. I ett fall uppges de ha belyst de växter de samlat in. Man har sett dem stoppa korta rör i marken för att därefter dra ut dem. Några av rymdvarelserna har viktiga "missbildningar": ögonen är smala, framskjutande, glödande. Ett enda öga, placerat mitt i pannan, kan förekomma. Ibland är denna typ försedd med tre ögon. Huvudet är stort. Några av de sedda varelserna har varit helt eller delvis genomskinliga.

De stora iakttagarna liknar i mycket människan men är tydligare i tekniskt avseende oerhört överlägsna. Det förekommer tillfällen, då vittnena snarare tycks ha befunnit sig inför hastigt försvinnande projektioner, framför en bild eller skärm snarare än framför ett levande väsen. I stort sett tycks människan själv vara deras främsta intresse.

De undviker "denna världens store" och visar varken aggressivitet eller rädsla. De låter sig ofta betraktas och verkar vilja vänja oss vid deras närvaro. Den hållning man finner hos dem utstrålar sympati och respekt för människan och liknar ungefär den inställning man kan finna hos fotografer med storvilt som specialitet.

FLYGVAPENCHEFER OCH LEDANDE MYNDIGHETSPERSONER ERKÄNNER UFOS EXISTENS!

— Jag tror att de är kontrollerade av andra intelligenser på planeter bortom vår jord. Därför tycker jag, att man skall acceptera tanken på att UFOs är interplanetariska.

Ovanstående uttalande kommer inte från någon UFO-entusiast utan sensationellt nog från Chen Yu-Ching, redaktör för Kinesiska flygvapnets egen tidskrift.

Och medan rymdjournalisten Eugen Semitjov envist tillbakavisar att oidentifierade flygande föremål observeras över vårt luftrum, registreras av radar och observeras från militära flygplan med rutinerade piloter vid spakarna, gör flygvapenchefen och ledande myndighetspersoner världen över uttalanden, att de erkänner att UFOs verkligen existerar!

När Eugen Semitjov bortförklarar UFO-observationer i sin bok, *DE OTROLIGA TEFATEN*, som väckt stort uppseende i ufologiska kretsar för sitt dåligt underbyggda innehåll, med att påstå att det som observerats antingen var en väderleksballong eller en "plasmakropp", säger "rymdälderns fader", Dr Hermann Oberth vid Hermann Oberth Museum i USA, i ett uttalande:

— Jag har undersökt alla argument för och emot existensen av UFOs, och jag har kommit till den slutsatsen att UFOs är mycket verkliga och är rymdfarkoster från en annan planet eller flera andra solsystem. De är möjligen bemannade med intelligenta observatörer som tillhör en ras som vetenskapligt sett är mycket avancerad och som bevakat vår planet i ett långsiktigt vetenskapligt program som kanske har pågått i århundraden. Problemet Flygande tefat bör inte förlöjligas utan studeras med stort allvar.

Ett av Semitjovs argument för att UFOs inte existerar är hans påstående om att ingen ledande astronom någonsin har sett ett UFO. De av UFO-Informationens läsare som har tagit del av den engelskspråkiga UFO-litteraturen vet säkert, att ingenting kan vara felaktigare. Och bara för att ta ett exempel, säger Dr Segundo Benito Reyna, chefen för Adhara-observatoriet i San Miguel, Argentina, i en intervju med den japanska UFO-organisationen CBA-International: — Många astronomer tror inte på UFOs för att de inte har sett dem. Här i Argentina har flera ledande astronomer sett dem. Argentinska (militära) flygplan har flera gånger haft sällskap med våra vänner från rymden, och de har aldrig blivit attackerade.

Semitjov: Mantell jagade ballong!

Liksom Eugen Semitjov hävdar överingenjör Tage Eriksson på Försvarets forskningsanstalt (FOA) i Stockholm, att våra erfarna och tränade militära piloter aldrig sett något UFO. I de fall som avslöjats har militära flygplan antingen jagat väderleksballonger eller planeten Venus — att planeten Venus befunnit sig i ett helt annat väderstreck har inte bekymrat överingenjör Tage

Eriksson, som av kvälls- och veckopressen flera gånger utnämnts till "Sveriges ledande UFO-expert". Eugen Semitjov menar också att kapten Thomas Mantell, i det välkända "Mantell-fallet", jagade en Skyhook-ballong tills han drabbades av syrebrist.

Överste Fujio Hayashi, pilot och chef för det Japanska militära transportflyget vid Irima-basen i Japan, har helt oväntat blandat sig i UFO-debatten och i en intervju med CBA-International i Japan, säger han:

— Även om det bara är ett mindre antal människor som observerat UFOs, kan man inte tvivla på deras iakttagelser. Det är lätt för oss att förneka något genom okunnighet, men det är ett stort misstag. När vi piloter får order att undersöka ett oidentifierat flygande föremål, har vi strikta order att identifiera det för att utröna om det rör sig om en kränkning av vårt luftrum eller inte, men i flera fall har sådan identifiering visat sig helt omöjlig. Ändå hävdas det att dessa föremål är någon främmande makt hemliga vapen, det är i detta sammanhang högst märkligt, att vi aldrig har fått större kännedom om föremålen, och det trots att de observerats i över två sekel.

Radioobservatörer har aldrig registrerat främmande föremål på radar som sedan inte har kunnat identifieras. Detta hävdas gång på gång, såväl i utlandet som i Sverige. Inte bara av överingenjör Tage Eriksson på FOA, och Eugen Semitjov, utan också av presstjänsten på Försvarsstaben i Stockholm. I de fall något "mystiskt" har registrerats på radar, har det "vid närmare undersökning" visat sig vara "radaränglar" — kollisioner mellan olika tempererade luftlager!

General Kanshi Ishikawa, var 1967 en av cheferna vid Chitose-basen i Japan. I en intervju med CBA-International som gjordes vid Chitose-basen 1967 säger han:

— Om UFOs är flygande föremål som svävar i skyn, borde de synas på radar. I flera fall har UFOs också registrerats på radar, och detta bevisar att det rör sig om verkliga föremål som kommer från yttre rymden. UFOs har inte visat sig fiendligt inställda, och allt tyder på att vi bör söka kontakt med dem även om detta bör ske med viss försiktighet. Vetenskapsmännen säger, att det måste finnas andra intelligenta och mer avancerade människor än vi i universum. Jag tror, att det finns två typer av UFOs — små farkoster för spaningsverksamhet och större farkoster för intergalaktiska resor.

Våra piloter drömmer om att tekniskt övervinna gravitationslagen, så att de kan manövrera fritt. Jag tror, att den bästa formen för det är tefatsformen, sett ur hydrodynamiska synpunkter. Som UFO-foton och annat vetenskapligt material visar, är piloterna på tefaten och moderskeppen åtskilligt mer avancerade än vi. Vi måste studera UFOs systematiskt. Det kommer då att visa sig att vi har besökare från yttre rymden.

UFOs intelligent kontrollerade

De engelska myndigheterna har alltid intagit en kallsinnig attityd i UFO-frågan, och inte heller UFO-organisationen CBA-International lyckades få något uttalande om deras syn på vad som kallats "mänsklighetens största gåta". Men John W. R. Taylor, redaktör för den engelska facktidningen "Jane's All the World's Aircraft", skriver så här i ett brev:

— Personligen är jag öppen för ämnet. Jag vill tro, att UFOs är verkliga föremål under intelligent kontroll. Men å andra sidan har jag inte tillräckligt övertygande bevis för att dessa föremål verkligen existerar. Det finns så många böcker i ämnet som verkar oöverdägliga, och det är endast på grund av det faktum att folk som Charles Gibbs-Smith, vår ledande brittiske flyghistoriker, tror på "flygande tefat" som gör att jag tror, att det finns några uns av fakta bland de många vittnesrapporterna.

Om UFOs är verkliga föremål under intelligent kontroll, skulle detta göra livet så mycket mer spännande, och kanske skulle vi få kunskap om universum på ett sätt som ingen drömt om ens i sina vildaste drömmar...

CBA-International har också ett brev från flyghistorikern Charles Gibbs-Smith vid Victoria & Albert Museum, i vilket han skriver följande om sin inställning till UFOs:

— Ja, jag tror, att de är verkliga föremål under intelligent kontroll. Jag tror, att de kommer från civilisationer i yttre rymden.

Min allmänna uppfattning är, att UFOs definitivt är maskiner och att de besökt jorden i många, många år, säkerligen så långt tillbaka som på medeltiden.

Enligt veckopressens intervjuer med överingenjör Tage Eriksen på FOA finns det inget som helst internationellt samarbete mellan Sverige och den övriga världen. Inte ens rymdjournalisten Eugen Semitjov tycks känna till att det inte bara är i USA som hög UFO-aktivitet förekommer och utreds. Men UFO-Sverige har i många år haft omfattande internationella kontakter med Argentina, Australien och Japan bara för att nämna några. Indonesien är ett annat bortglömt land i UFO-sammanhang, men därifrån har CBA-International fått ett brev från flygmarshalk Robesmin Nurjadin, chefen för det Indonesiska flygvapnet, som skriver:

— Som svar på ert brev om UFOs vill jag svara följande: fram till nu har Indonesiska flygvapnet inte tagit någon officiell ställning till nämnda ämne. Men detta betyder inte, att vi förnekar att det finns inkräktare i vårt luftrum som färdas illegalt i flyg- och rymdfarkoster. De UFOs som observerats i Indonesien är identiska med dem som observerats i andra länder. I bland har de varit ett problem för vårt luftförsvar, och en gång tvingades vi öppna eld mot dem. Men tvärtemot utländska rapporter, har vi här aldrig hört talas om de s k "kontaktfällen". För att lära sig mera om UFOs i Indonesien, rekommenderas att läsa artiklar och en bok skriven av en av våra officerer, kommandör J. Salatun.

Beträffande Er fråga om jag tror på UFOs från yttre rymden, vill jag påpeka att vi indonesier har vår världssyn baserad på Panchasila-filosofin, vars första budord är att tro på Gud. Eftersom vi tror, att Gud är den Allsmäktige Skaparen kan han även ha skapat andra världar och andra människoraser, av vilka flera kan vara mera avancerade än vi. Därför har vi också en öppen syn på möjligheten, att UFOs kommer från yttre rymden.

Eftersom de amerikanska UFO-böckerna helt dominerar marknaden är det lite eller helt okänt att officeren som det refereras till i ovanstående brev, har skrivit UFO-boken "THE MYSTERY OF FLYING SAUCERS REVEALED".

Nödvändigt studera UFO-frågan

— Det är i år 28 år sedan Kenneth Arnold gjorde sin UFO-observation, eller 3 456 års-jubileet om man räknar från den äldsta kända observationen av faraonen Thuthmosis III, framhåller kommandör J. Salatun i sitt brev till CBA-International. Indonesien har också haft sin andel av UFO-observationer under de senaste 28 åren. De aktivaste perioderna var mellan åren 1953—54 och 1964—65. Det var under de sistnämnda åren jag själv såg UFOs vid flera tillfällen, och tre—fyra år senare skrev jag min bok: THE MYSTERY OF FLYING SAUCERS REVEALED. Den mest uppteendeväckande UFO-händelsen i Indonesien inträffade när president Sukarno hade sin konfrontation med Malaysia — UFOs observerades då i två veckor i sträck över ett mycket välbevakat område på Java, och varje gång välkomnades de av kanske den häftigaste luftvärnseld som någonsin förekommit i historien!

— Jag är övertygad om att vi måste studera UFO-problemet på allvar, av sociologiska och teknologiska orsaker och för vår egen säkerhets skull. Människans reaktion inför påstådda besökare från rymden kommer att bli ovärderlig för vårt eget rymdprogram, då det finns stora möjligheter att vi en dag kommer att nå bebodda planeter i universum.

Studiet av UFOs kan komma att leda till nya och revolutionerande upptäckter av nya framdrivningssätt och mera avancerad rymdteknologi rent allmänt. Ett studium av UFOs är nödvändigt för världens säkerhet om vi också måste förbereda oss på det värsta i vår strävan att nå andra planeter i världsrymden, vare sig vi där blir mottagna som Columbus eller ses som krigiska indianer.

Människans långa historia visar att vår planet inte är något paradiset, för på jorden finns både de goda och de onda människorna. Men vi ska inte låta dessa dystra fakta släcka vårt hopp om en lyckligare värld och ett lyckligare universum.

(Källa: UFO-News Vol. 6 No. 1, 1974. Översättning & bearbetning av J. O. Sundberg)

DANSK POLIS PÅ UFO-JAKT — OBJEKT SÅGS 3,5 TIMMAR

Den loja och dävna stämning som framkallades av första augustiveckans rekordvärme bröts plötsligt då ett UFO uppenbarade sig framför två motorcykelburna poliser i Holstebro tisdagen 5 augusti. Observationen gjordes i området mellan Herning och Holstebro i västra delen av mellersta Jylland. De två polismännen återvände snabbt till stationen där de avlade rapport. En patrullbil sändes omedelbart till platsen, varvid de två polismännen i bilen gjorde exakt samma observation som sina kamrateter. Föremålet kunde iakttas under tre och en halv timmes tid.

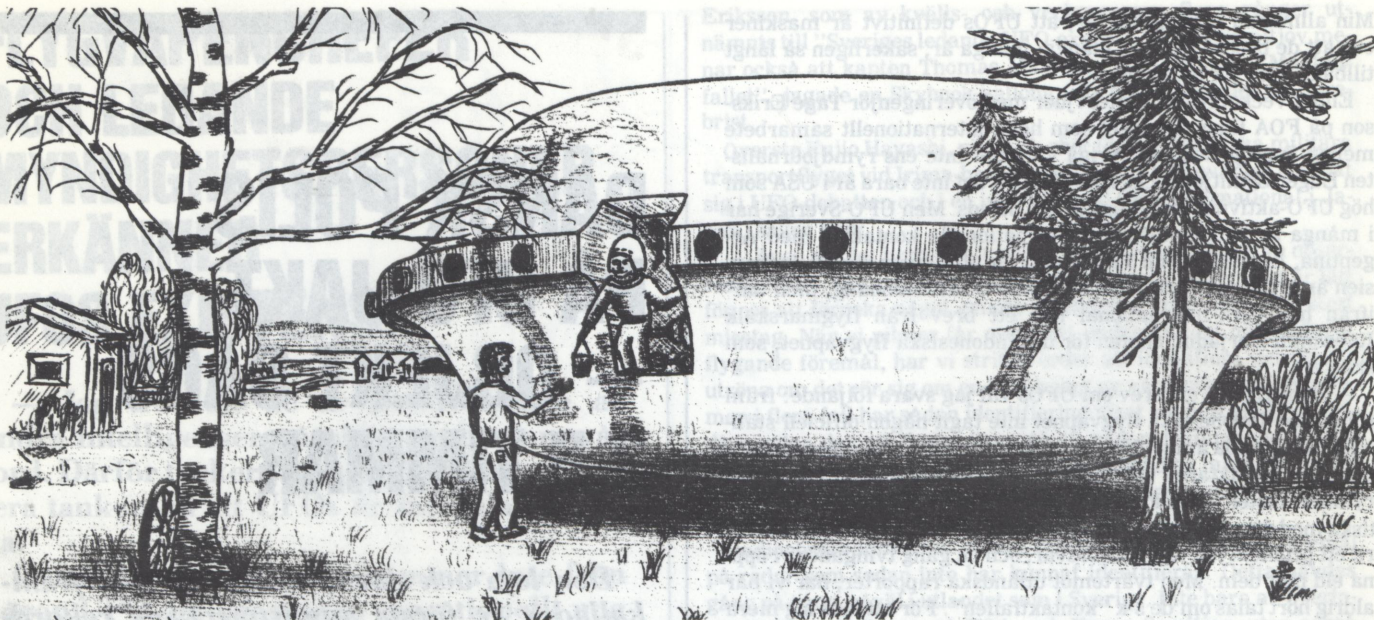
UFO:t beskrevs som ungefär lika stort som ett flygplan, ovalt och med en antenn i mitten.

Flygstationen i Karup rapporterar att inga flygplan vid tidpunkten uppehöll sig inom området.

Den danske statsmeteorologen och rymd-experten Asgar Lundbak tror att många danskar kommer att se UFO:s i år — d v s meteoror! Varje år i augusti passerar jorden tätt förbi meteorsvärmen sankt Lauranti, och något tyder enligt Lundbak på att det är särskilt många meteoror i år.

Lundbak, som uttalat sig för Jyllands-Posten, är långt ifrån övertygad om att det finns främmande farkoster som kommer på besök från världsrymden. Han har sett många egendomliga ljusfenomen men aldrig något, menar han, som inte fått en naturlig förklaring.

(Källa: Skagens avis 7/8 1975 och Jyllands-Posten 7/8 1975O.Ö.)

HÖNSFARMARE ÅT PANNKAKA LAGAD OMBORD PÅ TEFAT

Det blev en annorlunda dag för Livsmedels- och läkemedelslaboratoriet i Förenta staternas hälsovårdsdepartement, när flygvapnet begärde analys av en bit pannkaka som hade tillagats... ombord på flygande tefat!

Personen som hade fått pannkakan var Joe Simonton, en sextioårig hönsfarmare, som bodde ensam i ett litet hus i närheten av Eagle River, Wisconsin. Han fick tre pannkakor, åt upp en av dem och tyckte den smakade som papp. Efter analysen beskrevs den mer vetenskapligt:

Pannkakan var sammansatt av fett, stärkelse, boveteskal, sojabönskal och vetekli. Bakteriehalt och strålningsgrad var normal för detta material. Kemiska infrarödprov och andra typer av prover gjordes på materialet. Laboratoriet fastslog, att materialet var en vanlig pannkaka.

Varifrån kom den? Läsaren får själv avgöra, vad han skall tro efter att ha läst detta.

Det börjar med Eagle River-episoden, eftersom den är en förstahandsrapport avgiven av en man med absolut uppriktighet. Dr. J. Allen Hynek, som undersökte fallet med major Robert Friend och en officer från Sawyerflygbasen, fastslog: "Det är ställt utom allt tvivel, att herr Simonton anser, att hans kontakt var en verklig upplevelse".

Klockan var ungefär elva på förmiddagen, då Joe Simonton uppmärksammade ett underligt ljud utifrån. Det liknade ljudet av "dubbdäck på våtkörbana". Då han gick ut på gården, såg han ett silverglänsande, tallriksliknande föremål "som glänste mer än krom", vilket tycktes sväva nära marken men utan att vidröra den. Föremålet var ungefär 3,5 meter högt och 9 m. i diameter. En lucka öppnades ungefär 1,5 m från botten, och Simonton såg tre män inuti maskinen. En av dem var klädd i en svart, tvådelad dräkt. Männen var ungefär 150 cm långa, slätrakade och "liknade italienare". De var mörkhåriga och mörkhyade och hade dräkter med rund halsringning och tättslutande hjälmar.

En av männen höll upp ett kärl, som verkade vara tillverkat av samma material som tefatet. Hans åtbörder mot Joe Simonton tydde på att han behövde vatten. Simonton tog emot kärlet, gick in i huset och fyllde det. Då han återvände, såg han, att en av männen inuti farkosten "höll på att laga mat på en grill av något slag utan låga". Simonton, som kunde se åtskilliga instrumentpaneler, hörde ett lågt vinande ljud, liknande ljudet från en generator. När han gjorde gester, som visade att han var intresserad av maten som höll på att tillagas, räckte honom en av männen, som också var klädd i svart, men med smala röda revärer på byxorna, en kaka som var ungefär 7 cm i diameter och perforerad med små hål.

Hela händelsen hade tagit ungefär fem minuter. Till slut gjorde mannen närmast vittnet fast något slags krok i sin dräkt och stängde luckan, så att Simonton knappt kunde se dess kontur. Sedan höjde sig föremålet ungefär 6 meter över marken, innan det försvann rakt söderut. Det åstadkom en vindstöt, som böjde några pinjer som stod i närheten.

Vittnet erinrar sig, att runt kanten på farkosten fanns avgasrör som var 15 till 17 cm i diameter. Luckan var ungefär 1,8 m hög och 75 cm bred, och fastän föremålet hela tiden beskrivits som ett tefat var dess form ungefär som två upp- och nedvända skålar.

När två vicesheriffer, ditsända av sheriff Schroeder, som hade känt Simonton i fjorton år, kom till platsen, kunde de inte finna något direkt bevis. Sheriffen intygade, att vittnet uppenbart trodde på sanningen i vad han sade och talade mycket allvarligt om händelsen.

Översättning fr. eng. Gunilla Hellgren

Ill: Chris Vos
(UR PASSPORT TO MAGONIA av Jacques Vallee)

SVÅRT LEDA UFO I BEVIS — OCH ÄNDÅ FINNS DE DÄR!

Ja, vad spelar det egentligen för roll vad vi tycker eller tror! Detta påstående är verkligen befogat, vilket jag kommer att föra i bevis i denna artikel. Jag vill till att börja med återuppliva ett gammalt beklagligt misstag, iscensatt av de makthavande, riktat mot en framstående forskare nämligen Galileo Galilei. På hans tid (1564—1642) ansågs jorden stå stilla, den utgjorde universums centrum. Galilei visste bättre men tvingades att införa de makthavande mot sitt bättre vetande avsvärja sig vetenskapen om universums sanna natur. Men när han lämnade den lokal, där han tvingats till detta förnekande, hörde man honom säga: OCH ÄNDÅ RÖR DEN SIG, och det gjorde den verkligen, och det gör den än.

Något av den attityden erfar ufologen dagligen, men det är och förblir av underordnad betydelse vad någon lärd man si eller så tycker, ty dessa UFOs har verkligen setts i tusentals — och de rör på sig!

Låt oss för ett ögonblick se på möjligheten till liv i universum! Det jag nu kommer att beskriva är i sig självt med mänskliga mått mätt helt otroligt men för den skull inte överklagt. Vi vet redan nu, att det finns ungefär 100 miljarder galaxer (vintergator) och i varje galax finns det i genomsnitt 100 miljarder stjärnor. De flesta av dem har planeter. Vår stjärna (solen) har nio planeter. Antag nu att varje sol har tre planeter, det gör totalt 3.333 miljarder planeter. Vi vet ju att jorden är bebodd, eller hur? Detta betyder, att var nionde planet skulle kunna vara bärare av liv i den form vi känner till. Vi vet också att vår sol föddes för omkring fem miljarder år sedan, vilket innebär att den är en mycket ung stjärna, och ändå har den lyckats med konststycket att ge liv åt intelligenser som just håller på att kravla sig ut i rymden.

Det finns stjärnor som är årmiljarder äldre än vår och med åtföljande tid att skapa liv. Det bör finnas så avancerade levande väsen, att vi inför dem skulle te oss som kvastfeningar.

Biologen och Nobelpristagaren George Wald har nyligen sagt, att han inte tror det råder något tvivel om att vi lever i ett bebott universum, där det finns liv på många håll. Och astronomen Rickard Brendzen säger: frågan är inte längre om, utan var.

Låt oss nu mot denna bakgrund fortsätta att spekulera. Var och en har väl redan dragit den slutsatsen, att antalet bebodda världar måste vara — ja just astronomiskt. Om det nu förhåller sig så, är det då så svårt att anta, att även andra intelligenser skulle pröva på konststycket att ge sig av mot den svarta rymden på jakt efter nya erfarenheter. Eller finns det fortfarande någon som lever kvar i den tron, att människan (det vill säga den jordiska) är skapelsens krona och att jorden är universums medelpunkt? Man får lätt den uppfattningen när man läser vissa författares verk och man blir ofta anklagad för att vara kritisk mot vetenskap och auktoriteter för kritikens egen skull. Jag för min del lärde mig att vara kritisk redan i småskolan. Auktoriteten i detta fall var min lärarinna. Då hon berättade om Karl XII:s död vid Halden, dristade sig en pojke att fråga, hur man gör ett gevär? "Jo ni förstår barn, man tog ett hål och så lade man järn omkring och så fick man till gevärspipan", blev svaret. Jorden är ett litet ynkligt klot i rymden, men vilket utrymme för trångsynt-het och dårskap!

Vad som förvånar mig mest i detta sammanhang är att vilken som helst som har varit åsyna vittne till något som inträffat på och i jordens närhet kan kallas till vilken domstol som helst för att vittna. I de flesta fall blir han trodd utom när det gäller UFO. Låt mig nu lägga fingrarna på bibeln och frambära ett vittnesmål om ett så kallat flygande tefat (åtminstone såg det så ut). Det hände hösten 1947. Jag vill här påminna om att jag var tämligen väl förtrogen med vad man kunde vänta sig se på firmamentet. Jag hade nämligen redan då sysslat med astronomi i två år (som hobby), jag var vid tillfället 15 år.

Jag har i alla tider haft god syn, varför det är fullkomligt lönlöst att komma med sådana förklaringar som lågtflygande planeter, väderballonger och måsflockar.

Naturligtvis kan jag inte svära på att det var ett flygande tefat jag såg, men jag kan svära på att det jag såg hade formen av ett tefat eller rättare sagt en diskus.

Kl var omkring 21 på kvällen. Jag var på hemväg (till fots), då jag fick se en stjärna som rörde på sig (eller skall vi säga "såg ut att växa i omfång"). Föremålet kom från norr och rörde sig i riktning söderut, dvs rakt mot den plats, där jag vid tillfället be-

fann mig. Det dröjde inte många sekunder förrän jag var på det klara med att det rörde sig om en flygfarkost av något slag, men jag visste vid den tiden ingenting om UFO, och min första tanke var att det möjligen kunde vara någon sorts militär tingest, en raket eller liknande. Men jag fick lika snabbt klart för mig, att det inte kunde vara så. En raket lyser inte på detta sätt, den har inte den hastighet som detta föremål hade.

När föremålet var rakt över mig, såg det ut att ha en diameter av ca 30 meter och verkade sammansatt av en serie ringar, ungefär som ringarna i en vedspis. Dessa ringar var olikfärgade, den innersta cirkeln var grönvit, nästa var vit och den tredje lilafärgad (ljuslila). Längst ut var det djuprött. Dessutom fanns det tre fält som också var cirkelformade och placerade triangelformigt under föremålet. Dessa tycktes inte ha något eget ljus utan återspeglade ljuset från föremålet i övrigt.

Hela överflygningen tog ca 3 minuter, och avståndet från horisont till horisont är på observationsplatsen 40 km, men detta är bara en bråkdel av den sträcka som föremålet färdades, eftersom det inte dök upp vid horisonten utan kom rakt ut från rymden. Föremålet försvann på samma sätt i söder. Jag har vid ett senare tillfälle rekonstruerat händelseförloppet och kommit fram till att siktsträckan på platsen vid detta tillfälle kan ha varit 150 km, det vill säga att jag kunde observera föremålet på en sträcka av 300 km. UFO:t bör alltså ha färdats med en hastighet av ca 6000 km/tim. Höjden, dvs flyghöjden, kan ha varit mellan 300 och 500 meter. Den kan också varit mera men då måste UFO:t ha haft mycket enorma dimensioner, men trots allt kan det ha varit mycket stort och flugit på stor höjd. Det skall tilläggas att det inte hördes något ljud. Du som läser detta får döma själv.

Det är alldeles klart, att någon i kören nu skulle kunna avfira en salva mot mig, antingen bluffar han eller också är det en hallucination. Låt gå för detta då, men då skjuter jag i självförsvar. För det första är vi (tefatstroende) i gott sällskap. Är det någonting annat än himlavisioner, som ligger till grund för alla miljonbyggen med spiror och torn, stora som saturnraketer? Det är ju också ett sätt att komma till himlen.

Om vi nu föredrar att surfa till himlen medan vi ännu lever (om det nu skulle finnas någon som tror att UFO-forskningen går ut på detta), så låt oss för allt i världen pyssla med det då! Jag försäkras Er att ingen av oss skrattar åt biskopen, påven eller Hesekeles himlasyn vid strömmen Kebar. Och mig veterligt har ingen ufolog ifrågasatt dessas berättigande. Trots att de bevisligen grundar sin tillvaro på något så vagt som tro. Om de nu kan erhålla utomjordisk kontakt med hjälp av tro, kan jag inte för mitt liv förstå varför ufologen inte skulle kunna göra det också. Han eller hon har som regel åtminstone sett något av det han eller hon tror på.

Det är enligt mitt förmenande bedrövligt att till och med vetenskapsmän skulle ställa sig skeptiska inför möjligheten att UFOs verkligen existerar.

Eller skall vi än en gång tvingas konstatera, att ingen annan får vara bättre än skapelsens krona? Människan har ju hittintills kunnat armbåga sig fram, och det vore ju förfärligt om hon till slut tvingades tillstå att hon blivit upptäckt.

Slutligen några snabbfrågor. Skulle någon blivit trodd om man sagt att det vore möjligt att resa till månen (frågan ställd år 1500)? Skulle Napoleon trott på ett vapen som vätebomben om någon berättat för honom? Skulle Hitler trott på sitt eget fall år 1939? Och slutligen en fråga ställd år 2500: skulle någon trott på UFO år 1975?

R. Carlerby

FLERA UFO-OBSERVATIONER INOM KORT TIDSRYMD GJORDES I LUDVIKAOMRÅDET

28-årige Paul Hellberg och Elisabeth Segelström från Smedjebacken har bevittnat två märkliga fenomen under loppet av ett halvt år. Den första händelsen med tre UFO:n inträffade den 25 november 1973 och ett av föremålen sågs då av ytterligare vittnen i Grängesberg.

diameter. Formen var diskusliknande med något kupolliknande ovanpå. Under fanns en liknande utbyggnad fast större. Det flimrade ganska kraftigt runtom, ungefär som en aura eller som om föremålet varit mycket varmt.

— Jag beräknar avståndet från vår observationsplats till ca 1.100 meter, medan höjden från marken upp till föremålet verkade vara 900 meter.

— I samma veva hittades en väderleksballong här i trakten, men vi har svårt att sätta detta fynd i samband med observationen. Föremålet hade ju en mycket egendomlig form och verkade även avge någon sorts fullt synlig strålning.

Intervju: Thorvald Berthelsen

Sven Magnusson har samlat sina UFO-artiklar till en fackbok för tefatsbitna, saklig, kritisk, informativ även nyskrivna avsnitt).

Läs om Condonrapporten och kritiken mot den, om professor Hyneks uppfattning, om tefatslandningar och humanoider, om s.k. kontaktade!

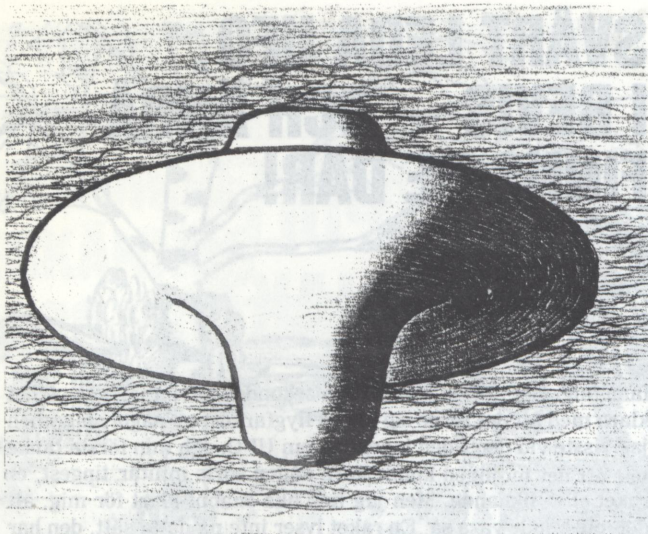
"Flygande tefat" ... vad säger vetenskapen?

I bokhandeln eller direkt från

Zindermans förlag

Box 310, 401 25 Göteborg 1

Ca-pris 45:- inkl. moms inb.

Paul Hellbergs skiss av det föremål som han den 24 april 1974 såg sväva över Smedjebacken.

Paul Hellberg berättar:

— Klockan var 01.25, och jag satt uppe i min lägenhet vid Malmvägen i Smedjebacken och tog en rök. Händelsevis råkade jag titta ut genom fönstret.

— Mellan utsiktstornet och TV-masten syntes ett starkt vitgult ljussken, som kom liksom från marken och vidgades uppåt precis som en strut eller strålkastarkägla.

— Jag uppmärksammade min fästmö på fenomenet, och vi öppnade fönstret på vid gavel för att kunna se bättre och lyssna efter motorljud. Samtidigt såg vi från väster en stark dimrök, som var begränsad fram till ljusskenet. Då lägenheten hade takfönster, kunde vi även genom detta följa händelseförloppet.

— Nordväst om utsiktstornet upptäckte vi efter någon minut ett likadant strutformat ljussken. Fyra-fem minuter senare såg vi ett tredje föremål komma rätt igenom dimröken från väster. Detta föremål minskade ned farten och tycktes stanna upp mitt över den första ljusstruten, för att sedan accelerera igen österut. Strax därefter kunde vi se en tredje ljuskälla i öster med samma karakteristiska form som de övriga två. Avstånden mellan dessa tre ljusfenomen beräknade vi till ca två kilometer.

— Efter att ha stått stilla i ca 5 minuter började alla tre samtidigt att vibrera och liksom lyfta från marken för att sakta sväva iväg österut. Den vitgrå dimman låg kvar ett tag för att sedan upplösas.

— Hela händelseförloppet tog ca 20 minuter och föremålen, som var runda, verkade ha en ljusgrå färg. Diametern på dessa uppskattar jag till 10—12 meter. Inget ljud kunde höras från dessa. I övrigt var det fint väder och stjärnklart.

Ett egendomligt starkt lysande föremål sågs en liten stund tidigare av Gunnar Eriksson och hans fästmö Linda Skålberg från köksfönstret vid Örabergsvägen i Grängesberg.

— Vi kunde se det här ungefär en halvtimme mellan klockan 01.00 och 01.30 säger Gunnar Eriksson.

— Det var ett starkt sken, skiftande i grönblixt, som rörde sig i en båge bort mot horisonten. Fenomenet kom sedan tillbaka och verkade kretsa runt för att sedan försvinna österut.

— En fast punkt kunde ibland urskiljas, varifrån ljusskenet verkade spridas ut. Hur långt avståndet till föremålet var, är svårt att avgöra. Vackert var det att titta på, men mycket egendomligt, säger Gunnar Eriksson.

Paul Hellbergs och Elisabeth Segelströms nästa observation gjordes den 24 april 1974 och även denna gång från lägenheten vid Malmvägen i Smedjebacken. Hellberg relaterar händelsen så här:

— Vi kunde se föremålet i drygt 15 minuter, mellan klockan 16.15 och 16.35, och det passerade från nordost mot sydväst. Det hade en ljus, blyertsgrå yta och var uppskattningsvis 12 meter i

TUSENTALS IAKTTOG VÅG AV UFOS ÖVER CAROLINA

En av USAs ledande experter på oidentifierade flygande föremål har för tidningen TATTLER dokumenterat en exklusiv artikel om en av historiens mest uppseendeväckande UFO-observationer: vågen i Nord-Carolina 1973!

George D. Fawcett från Mount Airy, i Nord-Carolina, som undersökt UFO-händelser i 29 år, säger till TATTLER:

— Tusentals invånare i de två staterna Syd- och Nord-Carolina har gett ögonvittnesskildringar av landningar, på mycket nära håll, rapporter om UFO-varelser, rapporter om att UFOs setts på radar, rapporter om att UFOs fotograferats och att de förföljt bilar. Man har rapporterat elektromagnetiska störningar, hur djur reagerat, hittat landningsmärken och mycket annat!

Fawcett, som ställer sig starkt tvivlande till varje inkommande UFO-rapport, har endast gett TATTLER de fotografier han tror är äkta.

UFO-observationerna runt USA har getts stor publicitet. Men Fawcett mottog och undersökte personligen 81 rapporter om UFO-landningar och 30 fall där varelser inrapporterats i sammanlagt 25 stater och 6 andra länder under 1973!

— Det går inte att skylla UFO-vågen på massmedia, sade Fawcett. Många UFO-landningar rapporterades i början på 1973, långt innan massmedia tog upp ämnet i större omfattning.

Fawcett sade att chockvågen av UFO-rapporter från Syd- och Nord-Carolina var "den största jag någonsin varit med om under mina 29 år som ufolog".

Han beskrev Billy Gowans UFO-observation som en nästan unik företeelse.

— Men hans fall är ingen "klassiker", säger Fawcett. UFO:n liknar ingen tidigare rapporterad i USA, men väl en observation som för tre år sedan gjordes i Sverige.

UFO-rapporterna har kommit från mycket respektabla personer och inte från dårar, säger Fawcett.

Advokaten G. Ray Motsinger, och hans fru rapporterade en av de första observationerna klockan 19.00 på kvällen den 16 januari 1973, i Winston-Salemsområdet i Nord-Carolina.

De körde på Country Club Road när ett kupolförsett UFO med fyra starka ljus flög ner framför deras bil på låg höjd.

— När UFO:t kom i närheten av dem, berättar Fawcett, fick de en känsla av viktlöshet och plötsligt lyftes de upp från sina säten inne i bilen.

Den 4 oktober 1973 gjordes ett stort antal UFO-observationer i och omkring Greenville i Syd-Carolina och den närbelägna radarstationen i Parisberget fick också in en av dessa på sina radar-skärmar.

Den 24 oktober stirrade polisman Steve Montgomery i Burlington i Nord-Carolina på sin polisradar. Den snurrade ursinnigt — helt ur kontroll! Montgomery fick då syn på ett stort tefatsformat föremål som befann sig rakt över hans bil parkerad vid landsväg 100. UFO:s starka ljus pulserade och avgav ett rött sken. När farkosten försvunnit upptäckte Montgomery att hans radar hade brunnit upp!

Samma dag hörde fem vicesheriffer i Mount Airy i Nord-Carolina ett "mycket underligt ljud" på medborgarbandet i sina polisradioapparater. Kort därpå översvämmades Mount Airy av UFO-rapporter.

Den 23 oktober klockan 20.30 landade ett UFO vid Garner i Nord-Carolina. Det stod kvar på marken i 20 minuter innan det lyfte och försvann i nordvästlig riktning. Ögonvittnen beskrev UFO:t som cirkelrunt med röda och vita fönster.

Den 24 oktober, fick Surry Countysheriffen en rapport från Daniel Beasley som påstod att ett UFO landat vid Robert Fultons ranch. När sheriffen bandade ett vittnesmål av Beasley uppfångade bandspelaren ett "skaprt ljud" från ett UFO som flög i polisstationens omedelbara närhet.

Sheriffen Jim Taylor sände omedelbart fem vicesheriffer i två bilar med order att undersöka den påstådda UFO-landningen vid Fultons ranch. De fem vicesherifferna berättade senare att de vid ranchen sett ett runt UFO, som roterade och "slungade ut gistor" innan det lyfte och flög i nordlig riktning mot Winston-Salem.

UFO:t avgav samma "djupa, skarpa ljud" som 20 minuter tidigare hade uppfångats på sheriffens bandspelare.

Den 19 oktober rapporterade herr och fru David Doby från Copeland i Nord-Carolina, att de sett ett stort blåfärgat och ovalformat UFO nära bostaden vid 19.45-tiden på kvällen. De berättade att de också sett en 1-meters varelse "klädd i en gulfärgad metalldräkt som täckte hela kroppen från huvudet till fötterna" och som stod vid kanten av deras uppfartsväg.

Paret flydde i blind panik från huset i sin bil och vägrade att tillbringa natten där. Deras hund flydde också, och gömde sig under en bil som tillhörde en närbelägen granne — något som hunden aldrig gjort tidigare.

UFO-rapporter strömmade in i snabb takt i Syd- och Nord-Carolina under oktober och november. Och av dem är dessa mycket anmärkningsvärda:

Den 24 oktober rapporterade herr och fru Bruce Craddock från Ararat i Nord-Carolina ett stort blåfärgat UFO, som flög över deras hus och skrämdes deras hundar med sitt "surrande ljud" vid 19.55-tiden på kvällen. UFO:t släppte också ned ett mystiskt fragment över huset. Föremålet rullade längs taket och föll till marken. Det undersöks för närvarande av vetenskapsmän.

Vid 21.00-tiden samma kväll, körde David Simpson längs landsväg 601 nära Dobson i Nord-Carolina, när plötsligt såväl bilens motor som strålkastare upphörde att fungera när ett ovallt UFO — 4 meter långt och 2,5 meter högt — landade framför hans bil.

Simpson svimmade när han såg en varelse vars ögon "lyste som eld" och som plötsligt stirrade på honom genom bilens sidoruta. När UFO:t senare försvunnit, började bilen åter fungera normalt.

Den 28 oktober, kretsade ett lysande föremål "format som en tallrik" och avgivande ett "surrande ljud" över Lee Street i Scranton i Syd-Carolina.

Klockan var omkring 19.30 på kvällen, då fru Shirley Mae McClam, 10 barn och en äldre kvinna vid namn Lessie Burry, såg föremålet gå ned för landning på ett närbeläget fält.

Vittnen berättade att det mångfärgade UFO:t stod kvar på marken i 10 minuter.

Morgonen därpå fann polisen en 4,5 meter oval fläck på fältet där UFO:t landat.

Den 14 november rapporterade herr och fru Wayne McIntyre och sju andra vittnen från Greensboro i Nord-Carolina, att de i en närbelägen skogsgränd sett ett äggformat, turkosfärgat föremål som avgett ett "rasslande ljud". Föremålet uppgavs också ha "gjort grannens hundar nervösa".

Föremålet sågs vid 18.30-tiden och manövrerades sedan i grannskapet i hela två timmar och hela tiden i trädkronhöjd.

Dessa fall, säger Fawcett, är endast en handfull av tusentals som under 1973 rapporterades från staterna Syd- och Nord-Carolina.

MÄSTARE PÅ VENUS GER KRAFT TILL BÖNER SOM LAGRAS I BURKAR

☐ Fantastisk engelsk sekt ☐

Medlemmarna i en säregen engelsk sekt förvarar sina böners kraft i små plastaskar. Dessa kan sedan sättas in överallt i världen där bön kan avhjälpa en katastrofs verknin-
gar.

Tron kan förflytta berg, sägs det!

I "Det Andliga brodersällskapet", en mycket speciell engelsk sekt, som leds av den 54-åriga Dr George King, är detta inte blott ett talesätt. Man menar faktiskt, att tron kan, om inte flytta bergen, så i varje fall flyttas ö v e r dessa. Och detta till vilken plats som helst på jorden som önskas. Sällskapets medel är bönen kraft. Stark koncentrerad bön bland sektens medlemmar kan dirigeras vart man vill för att avvärja naturkatastrofer och andra ödeläggelser. Skulle det inte finnas någon naturkatastrof vid bönstillfället, så kan bönen kraft lagras i små plastaskar för senare bruk.

Det Andliga brodersällskapet opererar med begreppet "bön på burk". Dr King har utvecklat en metod för lagring av ve-
böner. "Det Andliga brodersällskapet", säger han, inte någonting som han själv uppfunnit. Han mottar inspiration och kraft från "en kosmisk mästar på planeten Venus". King hävdar, att han representerar rymdmän, vilka anländer till jorden i flygande tefat. Sekten och dr King har sitt högkvarter i Fulham, där askarna med de färdigpaketerade bönerna lagras för senare bruk. Hur man kan få bönen kraft inspärrad i plastaskarna vill dr King inte yppa. Han nöjer sig med att tala om, att vitala delar av hans apparater är tillverkade av rent guld. I övrigt vägrar han att gå in på andra betydelsefulla komponenter.

Lika farligt som elektriciteten

Dr King avslöjar dock, att bönekraften finns i utkristalliserad form och hävdar, att energin från bönerna är lika farlig som elektriciteten. Man skall vara försiktig vid användandet av bönen kraft. Den är inte verksam för saker som redan har inträffat. Däremot kan den dirigeras till världens alla hörn, då det finns risk för att någonting kommer att inträffa. Bönerna uppladdas under högtidliga ritualer, som det Andliga brodersällskapet genomför. Detta sker under djup koncentration och psalmsång. När uppladdningen är klar och man har en ask med bönekraft färdig, bestämmer medlemmarna sedan kollektivt var den skall sättas in i världen.

Kraften kan dirigeras vart som helst

Broderskapets sekreterare, Ray Nelson säger, att bönekraften kan dirigeras till vilket ställe som helst på jorden inom loppet av en halvtimme. Målet utpekas av medlemmarna genom vanlig omröstning, hävdar Ray Nelson. Han ger ett exempel på hur bönen har hjälpt. Förra året drabbades Västpakistan av en allvarlig översvämningskatastrof, som medförde död och hungersnöd. Vi riktade våra böner mot katastrofen, berättar Nelson. Knappt hade vi gjort detta förrän president Nixon meddelade, att Amerika ämnade sätta in en omfattande hjälp till katastrofens offer.

Källa: Ude & Hjemme 1974-04-18/UFO-Aspekt nr 5 1974.

Över

Thorvald Berthelsen.

Låna hem och läs!

SVENSKA BIBLIOTEK HAR ENGELSK UFO-LITTERATUR

Utgivningen av UFO-litteratur på svenska är som bekant inte omfattande. I den satsning på det övernaturliga området som flera förlag gjort på sistone finns genren knappast representerad. Översättningar av betydande författare såsom Keel, Lorenzen, Vallée m.fl. saknas.

På engelska finns ett mycket stort utbud på området. Titlarna är dock inte alltid så lätta att få tag på hos svenska bokhandlare.

Bibliotekens utbud är mycket blygsamt.

Till hjälp för UFO-Informationens läsare har jag, med benäget bistånd av Jönköpings stadsbibliotek, gjort en sammanställning av engelskspråkig UFO-litteratur som kan lånas på svenska bibliotek.

De uppgifter som lämnas om böckerna är: författare, titel, tryckort, förlag, tryckår, sidantal, bibliotek, biblioteksreferens.

Edwards, Frank. Flying saucers, A Serious Business. New York, Lyle Stuart Inc., 1966, 319, Gävle, UN 1968:227.

Fuller, John G. Incident at Exeter, The Story of Unidentified Flying Objects over America Today. New York, Putnam, 1966, 251, Eskilstuna, UN 1966:182.

Fuller, John G. The Interrupted Journey. New York, Dial Press, 1966, 302, Malmö, UN 1968:227.

Gibbons, Gavin. They Rode in Space Ships. London, Neville Spearman Ltd., 1957, 217, Kristianstad, UN 1959:169.

Jessup, Morris K. The Case for the UFO, Unidentified Flying Objects. New York, Citadel Press, 1955, 239, Kristianstad, UN 1959:171.

Lorenzen, Coral & Jim. UFOs over the Americas. New York, Signet Books, 1968, 254, Umeå, UN 1970:267.

Philip, Brother. Secret of the Andes. Clarksburg, W. Va., Saucorian Books, 1961, 151, Kristianstad, UN 1963:18.

Reeve, Bryant & Helen. Flying Saucer Pilgrimage. Amherst, Wis., Amherst Press, 1957, 304, Kristianstad, UN 1959:172.

Ruppelt, Edward J. The Report on Unidentified Flying Objects. Garden City, New York, 1956, 315, Kungl bibl. Vetenskapsakademien, AK 1956—60:1421.

Scully, Frank. Behind the Flying Saucers. New York, Henry Holt, 1950, 230, Arméstaben, AK 1952:1158.

Steiger, Brad & Joan Whritenour. Flying Saucers are Hostile. New York, Award Books, 1967, 160, Gävle, UN 1968:227.

Tacker, Lawrence J. Flying Saucers and the U. S. Air Force. Princeton, N. J., Van Nostrand, 1960, 164, Norrköping, UN 1961:90.

Vallée, Jacques. Anatomy of a Phenomenon: Unidentified Objects in Space — a Scientific Appraisal. Chicago, H. Regnery Co., 1965, 210, Stockholm, Eskilstuna, UN 1967:198.

Wilkins, H. Percy. Mysteries of Space and Time. London, Frederick Muller Ltd., 1955, 208, Uppsala, UN 1955:172.

Flying Saucers from Outer Space. New York, Holt, 1953, 276, Arméstaben, 1954:1257.

Flying Saucers: Top Secret. New York, Putnam, 1960, 283, Göteborg, UN 1960:92.

Frank Östergren

Fotnot: UN: Utländska nyförvärv till större svenska folkbibliotek.

AK: Accessionskatalog över utländsk litteratur i svenska forskningsbibliotek.

VARFÖR FÅR JAG INTE TIDNINGEN?

På senare tid har det allt oftare inträffat, att UFO-Informationens prenumeranter blivit utan sin tidning. Vi som står för distributionen är självklart mycket ledsna över detta förhållande. Inte heller har vi någon absolut säker förklaring till hands — men efter vad vi kan förstå måste felet ligga hos postverket.

Tidningen distribueras från Skänninge, och där är kontrollen *rigorös*. Adressatens namn och adress trycks via registerplåt, och sändningen prickas av. Därför vågar vi påstå att felet inte kan ligga i denna första del av distributionskedjan.

Återstår alltså postverket. Vi kan inte göra annat än att råda den som blir utan tidning att framföra sina klagomål till postkontoret. Så får vi också hoppas, att det bara rör sig om elaka tillfälligheters spel, och att postgången raskt skall återgå till det normala.

Jonzon

På vandring i skogen

I skog och mark kan du på nära håll uppleva den rytm som tonar ut från universum. Det är som om avståndet till de blå vidderna ovanför krymper, när du ensam och under tystnad står och vaktar på ljud och ljus. Stanna en stund vid den lilla bäcken en tidig senvinterdag, då solen spelar mellan trädstammarna och lägger ett glitter av färger över det porlande vattnet. Stå där stilla och betrakta det hastigt skiftande mönstret i den underbara isspegeln vid dina fötter.

Jag vill öppna dina ögon för den härliga prakt i det land du bebor. Hur likgiltiga är vi inte — eller kanske snarare tanklösa! Vanans makt är förfärande i sin styrka — men låt den inte kväva din förmåga att se och lyssna. När du står där vid bäcken, ensam och fortfarande alldeles stilla, kan du försjunka helt i den musik den bjuder dig. Hör bruset och klangen, naturens egna, slösande rika orgeltoner. Låt hela din kropp och själ sjunga med, vibrera i takt med naturens eviga, oförstörbara melodi. I den finns en läkedom och tröst som det ensamma hjärtat tacksamt mottar som en gåva från Skaparen.

George

Att hyra:

STILLFILM FÖR FÖREDRAG OCH UNDERVISNING

En diabildserie om UFO finns tillgänglig för föredrag och informationsvisningar. Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan. Stillfilmen kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor. Det är enkelt att hyra filmen. Kostnaden är 25 kronor + porto. För vidare information tag i god tid kontakt med

KÖPINGS UFO-FÖRENING

Box 151, 731 01 Köping
Telefon 0221/310 26.

FLYGANDE TEFAT VISST FINNS DOM

32 mm runda märken med nål, att fästas t ex på rockslaget. Ljusblå bottenfärg med ovanstående text i rött samt illustration av ett UFO i svart.

Märkena säljes i poster om 10 stycken mot förskottslikvid 18 kronor till postgirokonto 74 51 90 - 9 Köpings UFO-Förening.

Efter 1974 års annonskampanj vars positiva resultat framgår av verksamhetsberättelsen har diskussioner förts huruvida man på olika sätt skulle kunna öka allmänhetens intresse för UFO-frågan.

Med tanke på de goda resultat som bl a major Donald E. Keyhoe i USA nådde med sin "uppsökande verksamhet" i form av föreläsningar och våra danska kolleger FUFOS (Fredriksberg UFO Studiekreds) regelbundet återkommande föredrags-turnéer över hela Danmark, ansågs det värt att prova denna verksamhet.

I detta test användes stillfilmen, bestående av 80 diabilbilder med bandat tal och bakgrundsmusik, sammanställd av Köpings UFO-förening. Detta föredragspaket hade tidigare visats med gott resultat för allmänheten i bl a Örebro, Mariestad och på Åland. I övrigt visas det flitigt i bl a skolor över hela landet.

Vi valde två helt skilda orter: Arboga, där allmänheten i över två års tid regelbundet presenterats sakliga artiklar i UFO-frågan genom ortstidningen vilken även informerat läsarna vid iakttagelser av oidentifierade luftfenomen i området.

Ludvika, i Dalarna, där ortstidningen de sista två åren överhuvud taget inte tagit upp UFO-frågan eller redovisat någon observation.

Vi hade således två helt olika publikunderlag ifråga om pressinformation under en längre tidsperiod. Befolkningsmängden är likvärdig i de båda områdena.

På båda orterna informerades allmänheten ca en vecka i förväg genom större artiklar även innehållande bilder i lokaltidningarna om UFO-frågan och den förestående informationskvällen. Tre dagar i förväg infördes annons i resp. tidningar.

Resultat i Arboga: 125 åhörare i bibliotekets hörsal. 105 stolar, resten fick stå i nästan två timmar.

Resultat i Ludvika: 145 åhörare i Folkets hus B-sal. 65 stolar! Publikens bar själv in soffor och bord från entré och angränsande lokaler. Fullpackat, ett 40-tal fick stå hela tiden.

Stort intresse på båda platserna. Kanske fanns det ett uppdämt behov i Ludvika för just denna form av information? Arboga-borna har ju haft tillfälle att tidigare inhämta sådan i Köping.

På båda platserna hade vi beställt lokalen med ca 150 sittplatser. Väl framme möttes vi av kommentarer som: "Flygande te-fat, ha, ha.... det kommer högst tio personer, ingen idé att skaffa fler stolar!"

Allmänhetens stora UFO-intresse i Ludvika togs upp i radions Riksronden och resulterade även i ett entimmes regionalt UFO-program över Gävle-Daladistriktet.

Vi måste hjälpas åt med detta!

Ovanstående test visar att s k informationskvällar kan genomföras i större skala. Det kan ske på två sätt. Dels som en ren förevisning av det färdiga föredragspaketet, vilket kan arrangeras även av helt nyengagerade medlemmar. Dels som förevisning med efterföljande diskussion och frågestund.

Den stillfilm som används har under sommaren omarbetats. Nytt aktuellt material har kommit till och ersatt vissa tidigare sekvenser. Ljudbandet har omarbetats och den ljudtekniska kvalitén förbättrats. Vi har nu till att börja med fem färdiga föredragspaket för denna verksamhet.

Vidare har vi en form av mera personliga informationskvällar, där medlemmar från företrädesvis Köping ställer upp med allt material. Här förstås personligt engagemang inkl. projektor, bandspelare, förstärkare etc. Man ställer upp i större samman-

hang med tonvikten lagd på stillfilmens efterföljande diskussion och åhörarfrågor där rena debatter kan utvecklas beroende på publiken.

Vi behöver nu grupper och enskilda som kan ställa upp och genomföra en informationskväll för allmänheten på sina resp hemorter.

Vidare behövs personer som kan ställa upp och arrangera informationskvällar utanför sina hemorter, t ex i angränsande städer.

Tag kontakt med Köpings UFO-Förening, Box 151, 731 01 KÖPING, som kommer att administrera denna verksamhet.

Finansiell hjälp till denna stora satsning

För att kunna genomföra dessa informationskvällar planenligt och slagkraftigt behövs pengar. Över tretusen kronor har redan satsats för framtagningen av det färdiga föredragsmaterialet. Själva evenemangen är givetvis avgiftsfria beträffande allmänheten och någon entréavgift tas således inte upp.

Varje större informationskväll drar dels en kostnad för lokal och dels kostnader för annonsering i ortstidningarna. Dessa kostnader brukar ligga mellan 250—500 kronor beroende på antalet lokaltidningar.

Vidare tillkommer hyra av projektor och ljudanläggning. I de fall Köpings UFO-förening ställer upp tillkommer bensinpengar och vid längre turnéer övernattningskostnader. Det sistnämnda löser sig ibland genom att medlemmar i resp områden erbjuder logi.

Vi vill vädja till dem som kan och vill stödja denna föredragsverksamhet ekonomiskt, att sända in sitt bidrag till postgirokonton 23 90 52 — 4 UFO-Sveriges Stödfond. Skriv "föredrag" överst till vänster på talongen.

Informationsaftnar kommer att genomföras på följande platser klockan 19. Fri entré.

SKÖVDE: Måndagen 10 november
i Stadsbiblioteket, hörsalen

MARIESTAD: Torsdagen 13 november
i Mariaskolan, aulan

ESKILSTUNA: Torsdagen 20 november
i Stadsbiblioteket, hörsalen

UPPSALA: Tisdagen 25 november
i Katedralskolan, aulan

KARLSTAD: Torsdagen 27 november
i Stadsbiblioteket, Arenan

JÖNKÖPING: Måndagen 1 december
i Stadsbiblioteket, Fokus

ENKÖPING: Måndagen 1 december
i Stadsbiblioteket

KÖPING: Tisdagen 2 december
i Stadsbiblioteket, hörsalen

SALA: Onsdagen 3 december
i Stadsbiblioteket

NORRKÖPING: Torsdagen 4 december
i Stadsbiblioteket, hörsalen

FALUN: Måndagen 8 december
i Stads o. Länsbiblioteket, filmsalen

GÄVLE: Tisdagen 9 december
i Stadsbiblioteket, hörsalen

ÖREBRO: Måndagen 15 december
i Medborgarhuset, Handskmakaren

Meddela intresserade. Kom själv, tag vänner och bekanta med!